

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen
16 april 2021
Afdeling Oudenaarde – Strafzaken
Derde kamer
Vonnis

Vonnisnummer:

2021/450

Rolnummer:

180000968

Systeemnummer :

18RO968

Notitienummer:

OU37.98.113/2018

In zake van het openbaar ministerie tegen :

1) **B.G.A.L.G.**

geboren te (...) op (...)

ingeschreven te (...), (...)

volgens verklaring ter zitting thans woonachtig te zijn te (...), (...).

van Belgische nationaliteit

beklaagde

2) **P.M.**

geboren in (...) op (...)

ingeschreven te (...) - (...)

van Italiaanse nationaliteit

beklaagde

3) **A.J.**

geboren te (...) (Nigeria) op (...)

ingeschreven te (...), (...)

van Nigeriaanse nationaliteit

beklaagde

4) **O.E.**

geboren te (...) (Niger) op (...)

ingeschreven te (...),

(...)

van Nigeriaanse nationaliteit

burgerlijke partij

5) **O.S.**

geboren in Nigeria op (...)

ingeschreven te (...), (...)

van Nigeriaanse nationaliteit

burgerlijke partij

BEKLAAGD VAN:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken. (art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt. (art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 6° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

te 9600 Ronse en elders in het Rijk in de periode van 29 december 2016 tot en met 18 juli 2017 door B.G.A.L.G., P.M.,

onder meer ten nadele van O.E., O.S.

B mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken. (art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 3° en 2, 433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt. (art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 6° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

te 9600 Ronse en elders in het Rijk in de periode van 29 december 2016 tot en met 18 juli 2017 door A.J.,

onder meer ten nadele van O.E., O.S.

C exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden

op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd, (art. 380 § 1. 4° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid. (art. 380 §§ 3. 2° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te 9600 Ronse, te 7500 Doornik en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018

door B.G.A.L.G., P.M.,

met name ten nadele van onder meer O.E., O.S., A.H. en D.M.A.;

D exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden

op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd, (art. 380 § 1. 4° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang. (art. 380 §§ 3. 1° en 7, 382 §§ 1 en 4, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid. (art. 380 §§ 3. 2° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te 9600 Ronse, te 2500 Lier en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018

door A.J.,

E aanwerven van meerderjarigen met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden

ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie, (art. 380 §§ 1. 1° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid. (art. 380 §§ 3. 2° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te 9600 Ronse en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018

door B.G.A.L.G., P.M.,

met name ten nadele van onder meer O.E., O.S., A.H. en D.M.A.;

F aanwerven van meerderjarigen met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden

ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie,

(art. 380 §§ 1. 1° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang.

(art. 380 §§ 3. 1° en 7, 382 §§ 1 en 4, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

(art. 380 §§ 3. 2° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te 9600 Ronse, te 2500 Lier en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018

door A.J.,

met name ten nadele van onder meer O.E., O.S.

G houden van een ontuchthuis met meerderjarigen met verzwarende omstandigheden

een huis van ontucht of prostitutie te hebben gehouden. (art. 380 §§ 1. 2° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

(art. 380 §§ 3. 2° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te 9600 Ronse en te 7500 Doornik in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018

door B.G.A.L.G., P.M.,

met name ten nadele van onder meer O.E., O.S., A.H. en D.M.A.;

H verkopen, verhuren of ter beschikking stellen met het oog op prostitutie van kamers of ruimtes aan meerderjarigen met verzwarende omstandigheden

kamers of enige andere ruimte te hebben verkocht, verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op prostitutie met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren.

(art. 380 §§ 1. 3° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

(art. 380 §§ 3. 2° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te 9600 Ronse en te 7500 Doornik in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018

door B.G.A.L.G., P.M.,

met name ten nadele van onder meer O.E., O.S., A.H. en D.M.A.;

I exploitatie van andermans ontucht of prostitutie

op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd, (art. 380 § 1. 4° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te 9600 Ronse, te 7500 Doornik en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018

door B.G.A.L.G., P.M.,

onder meer ten nadele van D.P.S.

J aanwerven van meerderjarigen met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie

ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie, (art. 380 §§ 1. 1° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te 9600 Ronse en elders in het Rijk in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018

door B.G.A.L.G., P.M.,

onder meer ten nadele van D.P.S.

K houden van een ontuchthuis met meerderjarigen

een huis van ontucht of prostitutie te hebben gehouden. (art. 380 §§ 1. 2° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te 9600 Ronse en te 7500 Doornik in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018

door B.G.A.L.G., P.M.,

onder meer ten nadele van D.P.S.

L verkopen, verhuren of ter beschikking stellen met het oog op prostitutie van kamers of ruimtes aan meerderjarigen

kamers of enige andere ruimte te hebben verkocht, verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op prostitutie met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren. (art. 380 §§ 1. 3° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te 9600 Ronse en te 7500 Doornik in de periode van 19 augustus 2014 tot en met 7 februari 2018

door B.G.A.L.G., P.M.,

M ...

1. PROCEDURE

1.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 12.03.2021. De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde:
de burgerlijke partijen O.S. en O.E., vertegenwoordigd door hun raadsman mr. L.B., advocaat te (...);
het openbaar ministerie, bij monde van substituut-procureur des Konings D.M.K.;
de eerste beklaagde, bijgestaan door zijn raadslieden mr. V.C.J. en mr. D.R.G., beiden advocaat te (...);
de derde beklaagde, bijgestaan door haar raadsman mr. C.F., advocaat te (...).

De tweede beklaagde verscheen niet, noch iemand voor haar, alhoewel zij behoorlijk was gedagvaard.

De zaak lastens de tweede beklaagde werd dan ook bij verstek behandeld.

De Nederlandse taal, omgezet naar het Edo (Bini) en vice versa ten aanzien van derde beklaagde werd gehanteerd voor de rechtspleging.

2. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

2.1. Strafvordering

2.

De dagvaarding werd rechtsgeldig betekend.

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van 18.09. 2020 en de er in aangenomen vermelde verzachtende omstandigheden en is bevoegd.

3.

B.G.A.L.G. meent dat de strafvordering onontvankelijk is omdat zijn recht op een eerlijk proces is geschonden, nu de vervolging tegen hem arbitrair is in zoverre activiteiten zoals de zijne in andere gevallen gedoogd worden.

Hij stelt dat de feiten omschreven onder tenlasteleggingen E, G, H, J, Ken L hem niet kunnen worden toegerekend omdat er in zijn hoofde sprake zou zijn van onoverwinnelijke dwaling met betrekking tot de wederrechtelijkheid van zijn gedragingen. Het opzet ontbreekt. De bar uitgebaat door de beklaagde werd reeds geruime tijd regelmatig gecontroleerd door de politie, die dus toezicht hield op zijn activiteiten. B.G.A.L.G. verwijst naar controles in 2010, 2011 en 2015 en het feit dat hij in 2008 zelf zijn intentie kenbaar maakte een massagesalon met 'exotische' meisjes te openen. Nooit leidden de tussenkomsten van de politie tot vervolging, ook niet toen hij werd gedagvaard (en later veroordeeld) voor faillissementsmisdrijven, waar de activiteiten van de bar ook duidelijk werden, aldus de beklaagde.

B.G.A.L.G. verwijst de bestuurlijke en gerechtelijke overheden een dubieuze houding wat prostitutie betreft. Bars waarin aan prostitutie wordt gedaan, worden gedoogd. De beklaagde beschikte zelf over een vergunning en mocht er dus van uit gaan dat er zich geen probleem stelde met de activiteiten van prostitutie in zijn bar, er was in zijn hoofde daaromtrent een gerechtvaardigd vertrouwen. Hij verwijst ook nog naar de toestemming van de dames zelf met hun prostitutie. Nog volgens de beklaagde is de vervolging van zijn persoon arbitrair nu dergelijke activiteiten in andere gevallen wel gedoogd worden.

De beklaagde kan niet gevolgd worden.

De initiatieven in Gent, Antwerpen en Oostende waarnaar de beklaagde verwijst, zijn erop gericht

een bepaald kader te creëren voor de prostitutie om de sociale rechten van de vrouwen te vrijwaren en ervoor te zorgen dat men zicht heeft op de administratieve en sociale toestand van de prostituees en zodoende misbruik zoveel als mogelijk te voorkomen. De prostituees krijgen aldus een wettelijk statuut waarbinnen zij als werknemer of zelfstandige hun werk kunnen doen en sociaalrechtelijke bescherming genieten.

Het laat het plaatselijk bestuur ook toe de identiteit van de prostituees in kaart te brengen en, in de andere richting, maakt de politie zich zichtbaar voor de vrouwen in kwestie, zodat zij weten *waar naartoe indien zij ofwel uit het milieu willen stappen, ofwel mistoestanden willen aankaarten.*

Het feit dat sommige bestuurlijke overheden zo een kader hebben gecreëerd om de marginalisering van de vrouwen die zich prostitueren tegen te gaan, betekent niet dat de beklagde ervan mocht uitgaan dat de handelingen door hem gesteld niet (langer) strafbaar zouden zijn of hij niet aan vervolging zou worden blootgesteld.

De beklagde verwijst naar een vergunning als baruitbater waarover hij beschikt, doch het blijkt niet dat hij zich ooit heeft geschikt in de vereisten die zouden gesteld geweest zijn door de bestuurlijke overheden in de gemeente waarin hij zijn activiteiten ontplooit. Er is geen sprake geweest van een nauwgezet toezicht van B. zoals gebeurt in een bepaalde buurt in Gent bijvoorbeeld. De reglementering en het bestuurlijk kader voor andere steden waarnaar de beklagde verwijst, zijn trouwens voor de regio waarin hij zijn bar uitbaat, niet van toepassing. Daarentegen en in die omstandigheden kon de beklagde gezien de reeds uitgevoerde controles zich eraan verwachten dat een vervolging voor zijn activiteiten mogelijk was. Het staat vrij aan de vervolgende overheden om bepaalde keuzes te maken in het vervolgingsbeleid en het is in principe niet aan de rechter ten gronde om zich daarover uit te spreken. Mogelijks heeft men gewacht tot het onderzoek naar de vennootschapsmisdrijven was afgerond alvorens het andere luik van de activiteiten van de beklagde onder de loep te nemen.

Dat de beklagde niet handelde binnen een aanvaardbare context, wat beoogd wordt in bepaalde steden – nogmaals, in de regio waarin de beklagde werkzaam is, zijn geen vergelijkbare initiatieven genomen - moest hem des te meer doen beseffen dat zijn handelen strafbaar was en tegen hem wél vervolging kon of zou worden ingesteld.

De rechtsdwaling is slechts onoverkomelijk en slechts een rechtvaardigingsgrond in zoverre zij van die aard is dat ieder redelijk en voorzichtig persoon die dwaling had kunnen begaan indien hij in dezelfde feitelijke en wettelijke omstandigheden was geplaatst (vgl. Cass. 28 maart 2012, AR P. 11.2083.F, www.iuportal.be). Uit het onderzoek lastens de beklagde is gebleken dat de omstandigheden waarin in zijn bar aan prostitutie werd gedaan, onaanvaardbaar waren. De beklagde maakte zich schuldig aan mensenhandel, stelde vrouwen tewerk die zich in een kwetsbare positie bevonden, liet de vrouwen overnachten boven de bar in kleine ruimtes zodat zij continue aanwezig waren in de bar, regelde op geen enkele wijze hun sociaalrechtelijke situatie, enz. (zie verder in dit vonnis). In die omstandigheden kan de beklagde niet ernstig voorhouden dat de hij zich te goeder trouw vergiste en er sprake is van een dwaling die eenieder redelijk persoon zou hebben gemaakt in zijn plaats en die hem zou vrijpleiten van schuld (vgl. Cass. 25.11.2015, voornoemd).

De instemming van de vrouwen in kwestie met hun prostitutie doet aan de strafbaarstelling niets af (zie verder) en was op zich geen afdoende element voor de beklagde om aan te nemen dat zijn handelen niet zou worden onderworpen aan strafvervolging.

Gelet op het voorgaande, overtuigt het argument van de beklagde dat de vervolging arbitrair is, zodat zijn rechten van verdediging zouden zijn geschonden en daarom de strafvordering onontvankelijk zou zijn, niet.

4.

B.G.A.L.G. vraagt, in ondergeschikte orde, dat O.S., O.E. en L.P. zouden worden verhoord als getuige ter zitting waarna nieuwe conclusietermijnen worden bepaald en stelt dat bij gebreke hieraan zijn

recht op een eerlijk proces manifest en onherstelbaar geschonden is zodat de strafvordering onontvankelijk zou moeten worden verklaard wegens schending van artikel 6.1 EVRM en artikel 6.3 d) EVRM.

Artikel 6.1 EVRM bepaalt: "Bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging heeft eenieder recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie welke bij de wet is ingesteld. Het vonnis moet in het openbaar worden gewezen maar de toegang tot de rechtszaal kan aan de pers en het publiek worden ontzegd gedurende het gehele proces of een deel daarvan, in het belang van de goede zeden, van de openbare orde of 's lands veiligheid in een democratische samenleving, wanneer de belangen van minderjarigen of de bescherming van het privé leven van partijen bij het proces dit eisen of, in die mate als door de rechter onder bepaalde omstandigheden strikt noodzakelijk wordt geoordeeld, wanneer openbaarmaking de belangen van de rechtspraak zou schaden."

Artikel 6.3.d) EVRM bepaalt: "Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, heeft in het bijzonder de volgende rechten: ...

d) de getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen en het oproepen en de ondervraging van getuigen à décharge te doen geschieden onder dezelfde voorwaarden als het geval is met de getuigen à charge; "

Artikel 14.1 IVBPR bepaalt: "Allen zijn gelijk voor de rechtbanken en de rechterlijke instanties. Bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging, of het vaststel/en van zijn rechten en verplichtingen in een rechtsgeding, heeft een ieder recht op een eerlijke en openbare behandeling door een bevoegde, onafhankelijke en onpartijdige bij de wet ingestelde rechterlijke instantie. De toegang tot de rechtszaal kan aan de pers en het publiek worden ontzegd, gedurende het gehele proces of een deel daarvan, in het belang van de goede zeden, van de openbare orde of de nationale veiligheid in een democratische samenleving, of wanneer het belang van het privé leven van de partijen bij het proces dit eist, of in die mate als door de rechter onder bepaalde omstandigheden strikt noodzakelijk wordt geoordeeld, wanneer openbaarmaking de belangen van de rechtspraak zou schaden; evenwel dient elk vonnis dat wordt gewezen in een strafzaak of een rechtsgeding openbaar te worden gemaakt, tenzij het belang van jeugdige personen zich daartegen verzet of het proces echtelijke twisten of het voogdijschap over kinderen betreft."

Artikel 14.3 e) IVBPR bepaalt: "Bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging heeft een ieder, in volle gelijkheid, recht op de volgende minimumgaranties : ...

e) de getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen en het oproepen en de ondervraging van getuigen à décharge te doen geschieden op dezelfde voorwaarden als het geval is met de getuigen à charge; "

De bepaling van artikel 6.3 d) EVRM is vreemd aan het onderzoek van de ontvankelijkheid van de strafvordering, voorafgaand het onderzoek van het bewijs van de inbreuk (vgl. Cass. 18 april 2018, P.18.0001.F, www.iuridat.be).

De rechtbank onderzoekt de vraag van de beklaagde bij de beoordeling ten gronde, waarbij wordt vastgesteld dat het verzoek ongegrond is.

2.2. Grond van de zaak

a) Feiten

6.

Op 07.03.2017 stelde de FGP te Gent een proces-verbaal op waarin melding wordt gemaakt van mogelijke mensenhandel en uitbuiting van prostitutie. Sedert januari 2017 stelde de politie vast dat op de website www.redlights.be een advertentie staat van twee meisjes van Afrikaanse origine, Lo. en Na., die hun diensten als prostituee/escorte aanprijzen. De foto's van de meisjes zijn genomen op dezelfde locatie.

Ook de foto van de Aziatische dame Ha. lijkt genomen op die locatie.

De politie contacteerde Lo. en kreeg een adres toegestuurd: (...), waaruit de politie opmaakt dat het (...) te (...) betreft.

Op dat adres is de club B. gevestigd, die zich adverteert als 'nightclub, gentlemen's club en erotic relax center'. Op de website van de club bieden verschillende dames hun diensten aan, ze doen ook escorte. Bij elk meisje is hetzelfde telefoonnummer vermeld.

Lo., Na. en Ha. staan niet op de site, hoewel ze dus wel daar blijken te werken.

Aan het adres (...) zijn gelinkt: B.G.A.L.G., eerste beklagde, firma's F. en Q., respectievelijk met als activiteiten o.a. sauna's, solaria, cafés en disco's, dancings, cafés. B.G.A.L.G. is verantwoordelijke van [Firma's] F. en zaakvoerder van Q..

B.G.A.L.G. is politieel gekend voor diefstal, reclame voor seksuele diensten, exploitatie van ontucht, witwassen, afzetterij.

In 2008 had B.G.A.L.G. de politie gecontacteerd omdat hij een massagesalon met meisjes om klanten te bedienen wilde oprichten, er zouden ook buitenlandse exotische meisjes werken.

In maart 2015 zei B.G.A.L.G. bij een controle dat BVBA F. bijna failliet is en P.M., de tweede beklagde, de uitbating zou verder zetten. B.G.A.L.G. was zaakvoerder af van 30.06.2015 tot 30.09.2016, toen was P.M. inderdaad zaakvoerder. Nadien hernam B.G.A.L.G. die functie.

Ook V.D.A.T. was tot december 2012 medezaakvoerder van F. BVBA. Zij is politieel gekend voor o.a. witwassen, exploitatie van ontucht, reclame voor seksuele diensten.

Op het adres op de (...) is een pand gevestigd met minstens twee verdiepingen, de voordeur is afgeschermd, de ruiten beneden afgeplakt. Er staat een pijl 'parking B.'.

Op 08.03.2017 stelde de politie vast dat een nieuwe dame haar diensten aanbiedt op de website [redlights](http://redlights.be), Ma., Marokkaanse, 25 jaar. De advertentie gelijkt sterk op deze van Lo. en Na..

Op de website www.deernes.com vond de politie eveneens een link naar B., met foto's van vrouwen en telefoonnummers, genomen op dezelfde locaties als deze van Lo./Na./Ma..

7.

Lastens B.G.A.L.G. werd een strafonderzoek gevoerd door de FGP te Oudenaarde op grond van vermoedens van witwassen. In dat dossier vond op 11.03.2015 een huiszoeking plaats te (...) in (...) waar de politie 2 dames met donkere huidskleur aantrof die ook bleken gehuisvest te zijn aldaar. Hun slaapvertrekken zijn kleine ruimtes met stapelbedden zonder privacy en zij ontvangen hun klanten in deels onafgewerkte ruimtes. B.G.A.L.G., gedomicilieerd in Kroatië, zou vooral in zijn camper verblijven die op het terrein van de club staat.

8.

Redlights.be deelde aan de speurders de verschillende accounts mee die zijn aangemaakt door of gelinkt aan B.G.A.L.G., het adres in (...) of B.. Op een advertentie van account (...) vraagt men specifiek naar meisjes die bereid zijn zich bloot te geven om hun financiële problemen achter de rug te hebben.

De politie vermoedde dat de accounts en advertenties op Redlights zijn gemaakt door B.G.A.L.G.

omdat:

- bepaalde advertenties in volledig Nederlands zijn gepubliceerd, terwijl de dames in kwestie geen Nederlands spreken;
- enkele van de gsm nummers gebruikt worden door verschillende meisjes tegelijk; IP adressen gelinkt aan accounts terugkomen;
- de advertenties sterk gelijkend zijn onderling;
- betalingen voor alle advertenties betaald zijn met de kredietkaart van B.G.A.L.G./zijn moeder, D.L., behalve één, daar is betaald met een kaart op naam van B.D.;
- de geboortedata en emailadressen vaak gelijk zijn.

De account (...) werd gemaakt op 27.01.2011, de eerste advertentie waarvan sprake in dit dossier werd gepubliceerd op 19.08.2014.

9.

De FGP Gent neemt op verzoek van het openbaar ministerie een kopie van de relevante stukken van het dossier lastens B.G.A.L.G. inzake witwassen en fiscale fraude.

Daaruit blijkt dat het CFI onderzoek voerde naar B.G.A.L.G., die meerdere vliegtuigtickets van en naar landen uit het voormalig Oostblok betaalde en grote sommen geld ontving via European Merchant Services, een dienst die betalingen van kredietkaarten verwerkt waarna het geld wordt afgehaald in contanten.

Bij een controle op 09.06.2011 verklaarde B.G.A.L.G. dat zijn inkomsten komen uit verkoop van champagneflessen, er werden toen geen klanten of personeel aangetroffen, wel gebruikte condooms in de kamers.

Bij controle door de Lokale Opsporingsdienst Inspectie Gent verklaarde B.G.A.L.G. niets van de prestaties van de dienstverleners te ontvangen. Enkele dienstverleners legden contracten voor waarin stond dat zij 50 % van hun inkomsten moeten afstaan. Ze hadden geen BTW nummer of statuut als zelfstandige, er waren geen prestatiestaten.

Uit bankonderzoek bleek dat B.G.A.L.G. meer dan 500.000,00 euro ontving op rekeningen waarvan hij titularis was in de periode 2009-2015 via E.M.B.. Grote bedragen werden in die periode cash afgehaald of overgeschreven naar andere rekeningen.

In zijn verhoor op 18.01.2016 verklaarde B.G.A.L.G. onder meer dat de stortingen gebeurden door European Merchant Brokers op zijn privérekeningen omdat hij problemen had om rekeningen te openen voor BVBA F.. De grote geldafnames waren om de dames te betalen.

Er waren ook geldafnames bestemd voor BVBA F. voor de verkoop van de drank. Van de betaling door de klant (globaal, voor huur kamer, diensten meisje, jacuzzi, drank) was het grootste deel voor de dames, hij had geen vaste verdeelsleutel. Later zou de beklaagde zeggen dat 70 % voor de dames was. De betalingen aan zijn moeder waren terugbetalingen voor voertuigen die ze voor hem had betaald. Zijn eigen inkomsten waren uit huur van het pand in de (...) en een invaliditeitsuitkering.

Volgens de politie waren er duidelijke aanwijzingen van witwassen.

Tijdens een huiszoeking te (...) in (...) op 11.03.2015 worden bankdocumenten van een rekening in Kroatië in beslag genomen, verstuurd naar B.G.A.L.G.. V.D.A.S. werd verhoord, zij verklaarde onder meer dat de BVBA F. enkel drank verkoopt aan de klanten van de bar van B. en dat vanaf de oprichting van BVBA F. enkel nog zelfstandigen in B. werken. Zij plaatste foto's van de meisjes online om te zien of ze gegeerd waren. Ze had er geen weet van dat de dames ook escortewerk deden. Er werd geen selectie gedaan, de meisjes die zich aanboden, konden starten. Ze waren allen zelfstandig. Ze ontvingen geld naar gelang wat ze van de klanten ontvingen, min de kosten van champagne, die waren voor BVBA F.. Als de klant contant betaalde werd het geld direct aan het meisje gegeven, als het met kaart was haalde B.G.A.L.G. het geld af voor het meisje en betaalde haar. De meisjes verdienden 200,00 à 300,00 euro per dag.

10.

Door de internetrecherche werd vastgesteld dat B. actief is op Facebook, in de gouden gids staat, en op diverse sites voor seks/contact (redlights/rossegids/sexverzetje/luxescort). Op de Facebookpagina valt te lezen dat men nieuwe jonge meisjes zoekt. Op een discussieplatform werd gediscussieerd over de diensten aangeboden door B., iemand beklagde zich over het feit dat hem twee zwarte dames werden gepresenteerd en een van hen Frans noch Nederlands sprak. Een man doet de deur open en beantwoordt de telefoons en geeft ook aanwijzingen bij de te verlenen diensten (bv. gebruik jacuzzi). Ook B.G.A.L.G. heeft een Facebookpagina, onder zijn vrienden zijn personen/firma's die gelinkt kunnen worden aan prostitutie/mensenhandel, waaronder V.W.M..

11.

Telefonieonderzoek op de telefoonnummers vermeld op de website redlights.be leert dat een gsm nummer dat wordt gelinkt aan diverse dames geregistreerd staat op naam van P.M., andere nummers staan op naam van B.E. (Fr.), gekend voor prostitutie, H.K., gekend voor zware diefstal, L., gelinkt aan D.L.J., gekend voor prostitutie.

Uit verder telefonieonderzoek blijkt dat er veel contacten zijn tussen een van de nummers gebruikt door verschillende dames als werknummer dat geregistreerd staat op naam van B.E. en Nigeriaanse nummers, die op hun beurt contact hadden met een oproepnummer dat werd gecapteerd te Lier op een locatie die vlakbij de woning ligt van A.J.. Er waren intensieve communicaties op 23.12.2016 en 24.12.2016, zijnde rond het tijdstip dat de Nigeriaanse slachtoffers van mensenhandel volgens hun verklaring naar België zouden zijn gekomen.

12.

B.G.A.L.G. is ingeschreven in Kroatië doch blijkt daar al enige tijd niet meer effectief te verblijven. De huur van zijn appartement werd opgezegd in 2016. In de periode 2012-2017 werden bij de belastingen door B.G.A.L.G. geen officiële inkomsten aangegeven.

13.

Het elektriciteitscontract voor de woning te (...) staat op naam van P.M., het waterleveringscontract op naam van Q., met als zaakvoerder B.G.A.L.G., die afgeschreven werd naar het buitenland.

De IP-adressen die gelinkt zijn aan de Redlights accounts die gebruikt werden voor B. hebben als abonnee P.M., het emailadres is (...) en op het adres verbonden aan het abonnement staat B.G.A.L.G. ingeschreven als huurder.

14.

FGP Gent vernam dat FGP Antwerpen een klacht ontving van twee Nigeriaanse dames die via een Nigeriaanse bende naar België zouden zijn gehaald en vervolgens door een vrouwelijke pooier naar Ronse begeleid tot in B., het betreft O.E. en O.S., zussen van elkaar. Zij werden verhoord en verklaarden toen dat zij geronseld werden in hun thuisland Nigeria onder valse voorwendsels door 'Jo.', een Nigeriaan, en zij werden onderworpen aan een voodoo ritueel teneinde zich te verzekeren van hun medewerking. Er vond een 'schuldbinding' plaats van 36.000,00 euro: dit zou hen kosten om naar Europa te gaan om te werken. 'Jo.' liet hen via mensensmokkelaars naar Italië reizen en gaf hen het nummer van 'Mo.', een Nigeriaan die in Napels woont. 'Mo.' zorgde ervoor dat zij per trein in Antwerpen geraakten waar 'N.' hen overnam, hun pooier, die het geld dat zij verdienden in ontvangst nam in B. tot februari 2017, daarna stuurden ze het naar 'Jo.' via een Afrikaanse winkel. Van wat ze verdienden in de bar konden ze 50 % houden, de rest was voor 'B.G.A.L.G.'. 'N.' blijkt A.J. te zijn, de zussen O.E. en O.S. kunnen haar aanduiden op foto en kennen haar woonplaats in Lier. De pooier zou samenwerken met een Nigeriaan, O.K., in België, dit is mogelijk de vriend van N.. Ze kregen in B. een gsm toestel voor contact met de klanten en Jo.. 'Jo.' en 'Mo.' zijn

mogelijks broers van 'N.'

De zussen O.E. en O.S. werden opgevangen in een gespecialiseerde instelling en een tweede verhoor vond plaats.

Ze verbleven in B. van 29. 12. 2016 tot 18.07.2017.

Ze kwamen naar België zonder papieren, geld of telefoon.

De zussen dachten dat de waarde van euro gelijk zou zijn aan de waarde van Naira, de politie deelde hen mee dat 36.000,00 Naira 86, 14 euro is.

Er was O.E. beloofd dat ze bij de zus van 'Jo.' in Europa als kapster kon werken, haar zus O.S. als kokkin. Ze wisten dat Nigeriaanse vrouwen naar Europa worden gebracht voor prostitutie en zeiden dat ze dit niet wilden, maar Jo. verzekerde hen dat dit niet zo zou zijn.

De zussen O.E. en O.S. beschreven het voodoo ritueel, waar ze beloofden het volledige bedrag van 36.000,00 euro te betalen en niet weg te lopen. Ze wisten niet hoeveel geld 36.000,00 euro was. Ze zouden paspoorten e.d. krijgen voor de reis per vliegtuig, toen bleek dat ze over land zouden reizen. De tocht ging via Libië en dan per boot naar Italië. Ze moesten gered worden op zee samen met andere vluchtelingen. In Italië namen ze contact op met 'Jo.'

Toen bleek welk werk ze moesten doen en dit weigerden, zei 'N.' dat 'Jo.' hen zou vervloeken. 'N.' verwachtte van hen 1. 500,00 à 2.000,00 euro per week per meisje en 700,00 euro per maand per persoon voor hun kamer in het appartement van N..

Ze werkten 24/24, elke dag aan de 50/50 regel. Ze verdienden de eerste twee weken elk 2.000,00 euro. Ze betaalden in totaal ongeveer 3.000,00 euro aan N., cash. Ze moesten ook werken als ze hun maanstanden hadden.

O.S. verklaarde dat ze aan Joh. 2.000,00 euro betaalde en aan B.G.A.L.G. 5.000,00 euro, haar zus deed dit ook.

O.S. werkte ook als escorte, B.G.A.L.G. was dan chauffeur.

In februari 2017 was er ruzie met 'N.', ze vond dat ze te weinig geld binnen brachten, ze werden toen bedreigd, men zou hen geweld aandoen. Ze zouden worden naar beneden geduwd uit het appartement van N.. Vanaf toen gingen de betalingen naar Jo. via de Afrikaanse winkel in Antwerpen.

In mei 2017 werd hun familie in Nigeria bedreigd.

O.S. verklaarde nog dat B.G.A.L.G. het geld van de klanten ontving en als hij afwezig was, 'Es.' ofwel 'M.' (P.M.). Als de klanten aan de meisjes rechtstreeks geld gaven, dan staken ze dit in een box die daarvoor voorzien was. Er waren ook klanten die met bancontact betaalden.

De meisjes schreven op hoelang de klant bleef, wat hij deed en dronk, op basis daarvan werd geld uitbetaald. B.G.A.L.G. zei dat hij alles kon zien. Ze werden niet altijd correct betaald door B.G.A.L.G.. B.G.A.L.G. had een boekje waarin hij bijhield wat elk meisje verdiende en hoeveel hij haar betaalde. Ook O.K. had een boekje, waarin hij noteerde wat de zussen O.E. en O.S. aan N. gaven. B.G.A.L.G. zei hen dat alle papieren met betrekking tot betalingen moesten weggemaakt worden en hij had daarvoor een toestelletje. B.G.A.L.G. probeerde zelf met de meisjes naar bed te gaan en als dat nog niet gebeurd was zei hij dat dat de reden was waarom hij hen niet meer klanten kon bezorgen.

O.E. identificeerde op foto 'Ke.', namelijk O.K., met adres in Italië, 'B.G.A.L.G.', B.G.A.L.G., en A.J.('N.'), N.. Ze werd opnieuw verhoord en verklaarde over het werken in de club B. dat ze geen contract moesten tekenen. 'N.' zei hen dat ze moesten zeggen aan de baruitbater B.G.A.L.G. dat ze Italiaanse papieren hadden, hij heeft nooit gevraagd die te mogen zien. Iemand kwam foto's nemen van hen, ze zouden hun gezicht afdekken. De uitbater zou hun leeftijd en nationaliteit veranderen, zei hij.

Ze stonden 24/ 7 ter beschikking van de klanten en sliepen er ook. Er waren geen rustdagen. Ze

kregen een gsm voor het werk.

De uitbater zei dat elke donderdag de politie langskwam, dan mocht enkel Es., de vriendin van B.G.A.L.G. of Be. de deur opendoen, de rest moest uit het zicht verdwijnen. Ze moesten naar boven gaan en dan werd de deur slotvast gemaakt.

Ze moesten drie maal geld overmaken aan Jo., N. gaf hen daartoe de opdracht.

Het geld werd overgemaakt naar Nigeria tot bij 'Jo.' via 'Black Western Union', een ondergronds geldtransfersysteem.

A.J.('N.') heeft adressen in Italië en Nigeria en woont samen met V.C.D. in (...). Zij blijkt te werken als prostituee in Gent.

'Je.' werd later door O.E. geïdentificeerd als O.I.. Volgens O.S. vernam, werkte Je. vroeger ook in de bar in (...).

15.

Op 18.01.2018 werd een tapmaatregel bevolen op het nummer dat werd toegeschreven aan A.J.('N.'). Deze duurde tot 08.02.2018.

Uit een eerste weergave van de gesprekken op het getapt nummer blijkt volgens de speurders dat A.J.('N.') spreekt over een Nigeriaans meisje dat gewillig zou zijn om te werken, er is wel een probleem van transport wegens gesloten routes, men denkt nu aan vliegtuigtransport,

het is wel riskant geworden, men riskeert levenslange gevangenisstraf. De derde beklagde zou ook aangeven dat zij zinnens is te verhuizen, dat ze zich verstoppt en geen geld meer aanneemt. A.J.('N.') communiceert veel met 'N.', er is ook sprake van een meisje Har.. A.J.('N.') geeft aan de relatie met O.K. te willen beëindigen.

In een tweede verslag is er sprake van geldstromen naar Nigeria die geïnvesteerd worden in vastgoed.

16.

Op 08.02.2018 werd 'Je.', O.I., aangetroffen in de prostitutiebuurt in Gent - centrum en meegenomen voor verhoor.

Zij verklaarde dat haar werknaam Je. is, A.J.('N.') is haar beste vriendin, zij is tevens prostituee in Gent.

Ze werkte in 2013 enkele maanden in B. in Ronse, ze deelden de helft van haar inkomsten daar met de uitbater, B.G.A.L.G.. Ze had geen contract.

Als er klanten haar foto zagen op het internet konden ze bellen naar B.G.A.L.G., die het allemaal organiseerde.

B.G.A.L.G. had haar papieren gevraagd, ze had een tijdelijke verblijfsvergunning.

Ze werkte er zelf niet graag maar A.J. wilde het eens proberen, ze werkte er enkele dagen toen zij er al weg was.

Op voorlegging van de foto's van de zussen O.E. en O.S. verklaarde O.I. dat ze O.S. herkende. Deze vrouw zag ze eenmaal in Antwerpen met A.J., ze was er met een blanke man. A.J. had haar gezegd dat ze een tijd voordien was aangesproken door die vrouw in het station in Antwerpen, ze . had geen onderdak en was wanhopig. A.J. gaf haar telefoonnummer en de vrouw contacteerde haar en ze vermoedt dat A.J. haar aan werk hielp bij B.G.A.L.G. in Ronse. A.J. zei haar dat die vrouw dringend werk zocht en in een club wilde werken omdat ze nergens anders aan de bak kwam.

Eerst zei O.I. dat ze O.K. niet kende, dan kwam ze erop terug, ze had hem 1 maal gezien. De naam P.M. zei haar niets, op fotovoorlegging herkende O.I. haar, ze was de vriendin van B.G.A.L.G. en verantwoordelijk voor B. als hij er niet was.

17.

Op 07.02.2018 werd A.J.('N.') gearresteerd en verhoord.

Ze verklaarde dat ze werkte in de prostitutie in Gent, haar roepnaam is Na. of N.. Je. is een vriend van haar.

Ze stelde B.G.A.L.G. op foto niet te herkennen. Ze kende B. maar was er nooit geweest. Haar broer O.K. kwam eens met een meisje uit Italië naar België en vroeg of ze een plaats kende waar dat meisje kon werken. Zij vroeg het aan Je., die nog in B. had gewerkt. Dat meisje verbleef bij haar te (...). Van Je. kreeg ze het nummer van de uitbater van B.. Ze begeleidde het meisje naar de bar. Vervolgens zei A.J.('N.') dat het eigenlijk twee meisjes waren. Ze verbleven in haar appartement maar ze wilde dit niet, ze kreeg daarover ruzie met O.K.. In januari 2017 stak ze hen buiten. De meisjes kende ze als Jen. en O.S..

Het is helemaal niet correct dat zij ze voor het eerst zag in het station in Antwerpen. Ze zag hen voor het eerst in haar appartement in (...).

Het is absoluut onwaar dat de meisjes 36.000,00 euro moesten betalen. Zijzelf had nooit geld van hen ontvangen. Ze kocht ook geen lingerie voor hen. Ze toonde enkel de weg naar Oudenaarde. A.J.('N.') ontkende nogmaals formeel de meisjes te hebben gezegd dat ze 36.000,00 euro moesten betalen. Zijzelf was slachtoffer geweest van deze praktijken (cf. politie: 'moderne slavernij') en zou nooit iemand hetzelfde aandoen. Ze moeten de waarheid zeggen.

O.K. bracht ze naar haar appartement en zei dat ze papieren hadden.

Ze kende 'Mo.' niet, noch 'Jo.' in Benin. Het klopt niet dat haar broer O.K. aanwezig was toen de zussen O.E. en O.S. hun schuld betaalden en hij hen sloeg.

Zij zelf was geslagen door O.K. omdat ze wilde dat de meisjes weggingen uit haar huis. Het was allemaal nonsens. Toen ze bij haar thuis kwam zei O.K. haar dat de meisjes geen ouders meer hadden. Geconfronteerd met een telefoongesprek waarin ze aangaf dat het overbrengen van een Nigeriaanse dame naar Europa gevaarlijk was en men lange celstraffen riskeert, zei A.J.('N.') dat dit gesprek ging over de gevaren die mensen lopen als ze vanuit Afrika naar Europa komen. Ook zij werd slecht behandeld en was slachtoffer geweest. Het geld dat ze overmaakt naar Nigeria is bestemd voor haar familie en komt van haar werk in de prostitutie. Ze heeft niets met mensenhandel te maken.

A.J.('N.') liet een foto voegen van haar gezicht met verwondingen, deze zouden zijn aangebracht door O.K. toen ze ruzie hadden over de meisjes in haar huis.

18.

O.I. verklaarde aan de politie dat haar vriendin A.J.('N.') haar contacteerde met de vraag of ze een werkplaats wist voor één prostituee. O.I. heeft haar dan in contact gebracht met B.G.A.L.G.. Ze gaf het nummer van deze laatste aan A.J.('N.').

A.J.('N.') verklaarde nog dat ze B.G.A.L.G. contacteerde omdat twee meisjes die bij haar waren, werk zochten als prostituee. Ze bracht de meisjes naar Oudenaarde met de trein en liet hen daar achter aan het station. Ze zag zelf B.G.A.L.G. nooit.

19.

Op 07.02.2018 reageerde een rechercheur van de politie op een advertentie van 'Ve.' op de website redlights.be door te bellen naar het gsm-nummer erbij vermeld. Er werd afgesproken in B. die avond.

De rechercheur bood zich aan bij de bar en werd binnengelaten door D.P.S.. Ze zei dat het gebruikelijk was de dame een glas champagne aan te bieden en vroeg of de man een fles wilde kopen.

Toen ontstond paniek in de gelagzaal, waar nog drie dames tevoorschijn kwamen. Ze hadden gezien

dat er politie rond de bar stond. P.M. deed de rechercheur teken dat hij moet zwijgen en de dames lieten hem achter terwijl ze wegvluchtten naar boven.

Er vond die dag een huiszoeking plaats in B., waar aanwezig waren: P.M., D.M.A., D.P.S. en A.H..

D.P.S. werd verhoord, zij verklaarde onder meer het volgende.

Ze was sedert twee dagen in België, heeft de Italiaanse nationaliteit. Ze kwam alleen vanuit Frankrijk, ze had op internet gezien dat er een kamer beschikbaar was in de bar. Toen ze aankwam zag ze dat ze moest werken in de bar, ze besliste dan dat te doen, werd niet verplicht. Ze logeerde boven de bar. Ze weet niets over mensenhandel en weet niet wie de verantwoordelijke van de bar is. Ze kende B.G.A.L.G. niet en herkende hem niet op foto, P.M. herkende ze als de vrouw die daar ook soms aanwezig was, ze kende A.J.('N.'), O.K. niet, noch 'Je.' of O.I.. Ze wilde niets verklaren over haar advertentie ('Ve.') op de website Redlights. Ze besliste zelf wat ze wel en niet deed, wat ze droeg, de klanten betaalden aan haar, ze moest niets afgeven. Ze had nog geen enkele klant ontvangen. Ze kreeg geen gsm, zorgde voor haar eigen materiaal (condooms e.a.). De naam van de klant werd opgeschreven op een blad en als de bel ging moest ze kijken op het blad. De bar is altijd open, de meisjes mogen zelf beslissen als ze bepaalde tijdstippen niet willen werken.

D.M.A. werd verhoord. Zij verklaarde dat ze sedert twee weken werkt in B., daarvoor werkte ze sedert juli/augustus 2017 in een bar in Ronse. Ze kwam zelf naar België op eigen initiatief. In B. drinkt ze enkel mee met de klanten en prostitueert ze zichzelf niet, ze verdient 40 % op de dranken die ze met de klant verbruikt. Ze huurt een kamer in de bar aan 300,00 euro per maand. Ze kent B.G.A.L.G., de uitbater, maar weet niet waar hij is, en zijn vriendin Es. (P.M.). Ze nam foto's en gaf die aan de uitbater voor de website, hoe dit ging weet ze niet. Ze werd nooit verplicht seks te hebben, zorgde zelf voor werkkledij en eten. B.G.A.L.G. zorgde voor condooms etc. voor de meisjes, sommigen deden dit zelf. De kledij is van de meisjes zelf. Er waren geen instructies wat het werk betreft. D.M.A. kende Je., O.K., A.J.('N.') niet.

A.H. werd verhoord. Ze komt af en toe naar België om te werken en vrienden te bezoeken. In Spanje kan ze onvoldoende verdienen, ze heeft een kind en moeder. Ze verklaarde dat ze in augustus 2017 een maand in B. werkte onder de verantwoordelijkheid van B.G.A.L.G.. Ze prostitueerde zich en hield alle opbrengsten volledig, ze verdiende ook 40% op de drank. Ze betaalde 300,00 euro per maand huur voor een kamer. De klanten werden beneden ontvangen, de kamers op het eerste verdiep waren van de meisjes. De klanten betaalden ofwel haar cash, ofwel met kaart aan de zaak en de dag erop kreeg ze het geld. Dit gebeurde steeds correct. Het werd niet bijgehouden in de bar hoeveel iedereen verdiende, ze hield zelf wel haar inkomsten bij.

Op 06.02. 2018 kwam ze opnieuw naar België, ze was 1 dag aanwezig in de bar, met huidige verantwoordelijke P.M.('Es.') werden dezelfde afspraken gemaakt.

De verantwoordelijke plaatste de foto's die zij zelf had laten nemen met een fotograaf op Redlights of Cartier Rouge. B.G.A.L.G. stelde gsm nummers ter beschikking van de meisjes en plaatste deze op de websites. De advertenties worden beheerd door B.G.A.L.G. of P.M.('Es.'). De meisjes beantwoordden zelf hun telefoon tenzij ze geen Nederlands of Frans kunnen, dan praatte P.M.('Es.') met de klant.

Ze werd niet verplicht seks te hebben en bepaalde zelf hoever ze daarin ging, zorgde zelf voor werkkledij, condooms, eten, etc.

Ze zei ook nog dat alle meisjes seks hebben met de klanten, waarom zou je er anders een kamer huren?

De werkuren bepalen de meisjes zelf, de bar is in principe 7/7 open. Ze voelde zich helemaal niet misbruikt of uitgebuit, ze deed het uit vrije wil. Ze kende A.J.('N.'), N., O.I. en O.K. niet.

A.H. had enkel een Spaanse verblijfskaart voor vreemdelingen en een Marokkaanse paspoort in haar bezit zodat ze niet mocht werken en in een toestand van illegaliteit verkeerde.

Werden onder meer in beslag genomen in B.: samenwerkingscontracten in het Frans opgesteld tussen B. en meerdere dames en kopieën van identiteitskaarten van meerdere dames.

20. Op 12.02.2018 vond een huiszoeking plaats in de woonst van B.G.A.L.G. – P.M.('Es.') te (...).

P.M.('Es.') werd verhoord, zij verklaarde onder meer het volgende.

Ze werkt als prostituee, alleen, en kwam in contact met B. via een andere prostituee. Ze weet niet hoe de personen die werken in deze bar daar terecht komen. Ieder werkt voor zichzelf in die bar. De huiseigenaar is B.G.A.L.G., hij doet kamerverhuur en jacuzzi, daarvoor betalen de klanten aan hem, voor de seksuele diensten betalen ze aan haar, ze ontvangt alleen haar geld. Gedurende een jaar stond het bedrijf op haar naam, ook voor kamerverhuur en jacuzzi, en het elektriciteitscontract, ze richtte toen een bvba op maar toen zij en B.G.A.L.G. uiteen gingen, heeft hij de bvba overgenomen of hij bestaat niet meer. Er waren geen financiële afspraken tussen de meisjes in de bar en de uitbaters, ze hielden hun geld zelf. Ze kent noch A.J.('N.'), noch O.K.. Het verhaal van de zussen O.E. en O.S. is niet juist, ze ontvangt van niemand geld en het systeem 50/50 geldt niet in de bar, zij probeerde hen enkel op hun gemak te stellen en legde niets uit. Niemand werd gedwongen in de bar te werken of geld af te geven, nooit werd geweld gebruikt. Ze kan niet weten wat het verhaal van de meisjes is voor ze komen werken in de bar. Als de zussen O.E. en O.S. misbruikt of gedwongen werden, is het de schuld van die N. en O.K. geweest. Ze weet niet of de meisjes documenten hebben, ze houdt zich daar niet mee bezig. Ze is niet de verantwoordelijke van de bar.

Op de vraag over welke financiële middelen ze beschikt, of ze geld ontvangt vanuit of stuurt naar het buitenland, wie verantwoordelijk is voor B., hoe het komt dat een groot aantal advertenties op Redlights gelinkt werden aan IP adressen die leiden naar haar adres en haar gsm-nummer er bij l:,taat, wie de foto's maakt van de meisjes, wie de emailadressen aanmaakt, wie de advertenties betaalt, de telefoon beantwoordt in de bar, wat de openingsuren zijn, aan wie de klanten betalen, wenste P.M.('Es.') niet te antwoorden.

21.

O.K. werd geseind.

22.

D.L., moeder van B.G.A.L.G. werd verhoord, zij verklaarde samengevat het volgende. De meisjes in de bar van haar zoon komen volledig uit vrije wil naar daar. Ze nemen contact op met haar zoon, ze vinden de info op het internet. Er zijn er ook die op zelfstandige basis werken. De meisjes worden niet slecht behandeld en mogen doen wat ze willen. Ze worden met zekerheid niet uitgebuit. Er is ook escorte, haar zoon voert de meisjes dan. De meisjes kregen van haar zoon een gsm.

Het geld dat de meisjes verdienen, wordt 50/50 verdeeld.

Haar zoon of één van zijn geranten zeggen goed tegen de meisjes wat kan en wat niet, ze zijn nooit verplicht iets tegen hun zin te doen. Ze weet niet of de meisjes een contract en geldige verblijfsdocumenten hebben. 'Nat.' of 'P.M.('Es.')

 vervangen haar zoon als hij er niet is. Ze had er totaal geen weet van dat haar zoon met haar kredietkaart betaalde voor online advertenties voor B.. Ze kende A.J.('N.') niet en herkende haar niet op foto.

23.

De iPhone van A.J.('N.') werd uitgelezen.

Het nummer van B.G.A.L.G. staat opgeslagen onder 'Oudenaarde'.

A.J.('N.') had eerder verklaard dat ze haar halfbroer O.K. al anderhalf jaar niet zag, ze hadden wel sedert december 2016 terug contact. De berichten tussen A.J.('N.') en O.K. laten uitschijnen dat zij

geen familie zijn doch wel een liefdesrelatie hadden/hebben. A.J.('N.') stuurde verschillende keren geld naar O.K. via WU. In augustus en oktober 2016 stuurde A.J.('N.') een bericht naar haar broer Eg. dat ze hem geld stuurde,

2. 500,00 euro en 20.000,00 euro.

Op 04.09.2016 stuurde A.J.('N.') een foto van O.S. naar O.K., als locatie staat er Antwerpen - Borgerhout en er werd ook een foto gevonden die genomen werd op 05.07. 2016 van O.E. in een NMBS trein, locatie: Lokeren.

De Nokia gsm van A.J.('N.') werd uitgelezen. Het betreft vermoedelijk haar werk-gsm gezien ze de naam 'Na.' gebruikt. Er is een contact met O.I. (Je.).

24.

O.E. en O.S. werden herverhoord op 14.02.2018 en geconfronteerd met de verklaringen van A.J.('N.'), P.M. en O.I..

O.E. verklaarde onder meer het volgende.

De foto van haar die werd aangetroffen op een gsm en die blijkbaar werd genomen in juli 2016, terwijl ze zei dat ze pas in december 2016 naar België kwam, herinnert ze zich. Deze werd wel degelijk in december genomen. A.J.('N.') is een leugenaar als ze zegt dat zij en haar zus zich aanboden bij haar, het was wel degelijk A.J.('N.') die hen oppikte en naar de bar bracht. Ze is zeker zus van O.S.. P.M.('Es.') vergist zich als ze zegt dat ze met haar zus in 2015-2016 in de bar werkte. Het is niet correct dat B.G.A.L.G. A.J.('N.') niet kent.

O.E. bleef bij haar verhaal dat O.K. de vriend en niet de broer was van N. en dat hij in zijn boekjes de bedragen noteerde voor N.. N. bracht hen naar de bar in Ronse.

Ze hebben het verhaal zeker niet verzonnen. Ze wilden klacht neerleggen om te voorkomen dat het anderen ook zou overkomen.

Ze bleef erbij dat A.J.('N.') hen in de prostitutie dwong nadat ze hen opzadelde met een schuld van 36.000,00 euro en dreigde met represailles.

O.K. zat ook in het spel, hij maakte soms ruzie met N. over het geld dat ze bracht.

O.S. werd ook geconfronteerd met de foto van haar die genomen werd in juli 2016 en bleef erbij dat ze pas in december 2016 aankwam in België.

'N.' was de pooier, wat ze verklaarden was de waarheid, O.K. is de vriend van N. en niet haar broer. N. begeleidde haar en haar zus naar Ronse en bedreigde hen in Lier toen ze niet wilden werken in de bar. 'P.M.('Es.')' vergist zich in de periode, ze kwamen wel degelijk aan in december 2016.

Het is onmogelijk dat P.M. verklaarde A.J.('N.') niet te kennen, ze kennen elkaar heel goed, N. bracht hen tot bij P.M.('Es.').

O.S. werd geconfronteerd met het feit dat A.J.('N.') B. had opgeslagen in haar gsm onder 'Oudenaarde', wat volgens de politie haar verklaring ondersteunt dat zij er nooit is geweest en de uitbaters nooit zag maar enkel haar vriendin Je. contacteerde met de vraag waar de zussen O.E. en O.S. konden werken, op hun eigen vraag, waarna O.I.('Je.') het nummer van B. gaf. O.S. bleef erbij dat O.I.('Je.') de vriendin is van N. en O.K. de vriend van N., die hun pooier was. In de bar hebben ze niet toegegeven zussen te zijn omdat N. had opgedragen dat niet te zeggen.

A.J.('N.') dwong hen in de prostitutie nadat ze hen opzadelde met een schuld van 36.000,00 euro elk en dreigde met represailles.

Op vraag van de politie waar ze de inspiratie haalde om klacht neer te leggen, zei O.S. dat ze het werk in de bar niet meer wilden doen, ze wilden gewoon onderdak. Ze wisten dat ze zouden teruggestuurd worden indien ze zouden gecontroleerd worden zonder documenten. Ze spraken een vrouw aan op de trein en kwam via Brussel in Luik terecht. Op voorhand wisten ze niets van het systeem waarin ze zouden terecht komen. Uiteindelijk deden ze hun verhaal en gaf de organisatie

die hen onderdak gaf meer info over het verder verloop. Ze moesten kosten betalen voor N., 700,00 euro per persoon per maand, en apart betalen nog voor de trappen, kuisproducten, haar reizen naar Nigeria, schoenen.

25.

B.G.A.L.G. werd opnieuw verhoord op 08.03.2018, na inzage van het strafdossier wilde hij toch verklaringen afleggen. Hij verklaarde samengevat het volgende.

In B. werken alleen vrouwen op zelfstandige basis. Er zijn vaste tarieven voor jacuzzi en massage, dat geld gaat naar de bar, wat de vrouwen daarnaast doen en ontvangen kiezen ze zelf. Vrouwen die in de bar willen werken, contacteren hem zelf, via het telefoonnummer dat op de website staat. Hij legt dan uit hoe de bar werkt. Er wordt geen overeenkomst geregistreerd. Het geld dat de vrouwen ontvangen voor de accommodatie gaat in de kassa achter de toog of in het bakje boven de toog, een kluis met gleuf. Er is geen controle, de vrouwen schrijven het zelf op. Hij betwist dat hij betrokken is bij mensenhandel. Hij vraagt de vrouwen hun identiteitskaart maar als ze die niet hebben of geen documenten hebben om te werken, laat hij ze toch toe. Met escorte heeft hij niets te maken. Hij weet niet hoeveel klanten per dag er zijn en hoeveel ze betalen. Er wordt voor de accommodatie enkel cash betaald, hij heeft geen bancontact. Hij herkende O.I.('Je.') op foto. Ze werkte gedurende enkele maanden enkele dagen per maand. Hij wist niet dat ze O.I. heet. A.J.('N.'), J. of N. kent hij niet en herkende hij niet op foto. B.G.A.L.G. herkende de zussen O.E. en O.S. op foto. Hij kent hen als Lo. en Na.. Lo. had hem. gebeld, ze kreeg zijn nummer van O.I.('Je.'). Ze wilde werken bij hem, ze kwam alleen tot bij hem, hij denkt met de trein en bus. Na een maand of twee zei ze dat er een vriendin was die ook bij hem wilde werken, toen kwam Na. mee. Na 6 tot 8 maanden stopten ze, omdat er andere meisjes waren toegekomen en ze niet genoeg klanten hadden. Ze hielpen eerst nog wat met onderhoud in de bar, waarvoor ze iets kregen.

Hij kon zich niet herinneren dat hij hen ging ophalen, als het zo is dan was dat op de eerste dag. Ze sliepen in de bar. Hij wist niets van het verhaal van de schuld van 36.000,00 euro en de voodoo en de 'madam' . Hij kan zich niet herinneren dat ze identiteitsdocumenten toonden. Hij wist niet dat ze Nigeriaans waren.

P.M. of hij maakte de advertenties samen met de meisjes. Hij kocht de gsm's en prepaid kaarten voor de nummers vermeld op de website Redlights. Elk meisje kreeg een gsm en kaart. De meisjes beantwoorden zelf de telefoon, soms geven ze die door wegens taalproblemen.

Aangaande arbeidstijden verklaarde B.G.A.L.G. dat dit niet is vervat in een overeenkomst, de meisjes werken als ze wakker zijn.

De meisjes zeggen zelf aan de telefoon wat ze bieden voor welke prijs.

Er is geen verdeelsleutel voor de inkomsten. Zijn moeder weet dit niet. In het begin deed hij dat even, maar dat was uit onwetendheid.

P.M. is dienstster en vervangt hem als hij weg is. B.G.A.L.G. herkende O.K. niet op foto.

De zussen O.E. en O.S. wisten heel goed welk werk het zou zijn in de bar gezien ze via Je. kwamen. Ze zijn geen zussen maar vriendinnen.

Hij heeft nooit geweten dat er een pooier in het spel was met O.E. en O.S.'s.

Het kan zijn dat hij in de zomer van 2016 belde naar A.J.('N.'). De zussen stopten in het najaar 2016.

Hijzelf post inderdaad advertenties dat ze meisjes zoeken. Het gebeurde dat hij en P.M. meisjes ophaalden aan het station.

26.

In B. werden 10 'werksgsm's' aangetroffen, de berichten worden verstuurd naar en door verschillende vrouwen. Ook werden verschillende sim kaarten gevonden in de kluis en in het huis te Lier.

Uitlezing van een gsm gevonden in B. die wordt toegeschreven aan P.M.('Es.'). leert dat zij een oogje

in het zeil hield als B.G.A.L.G. er niet was, ze rapporteerde aan hem welke meisjes vrij zijn. In het toestel staat een foto van een soort geschreven boekhouding met cash geld erbij.

Er werd een gsm gevonden waarin berichten uitgaande van 'B.G.A.L.G.' worden aangetroffen. Er werden met de gsm afspraken gemaakt voor bepaalde meisjes. Er zijn ook WhatsApp berichten waaruit blijkt dat B.G.A.L.G. en 'P.M.('Es.')

 meisjes aanwerven en hen aanbieden in de bar te verblijven. De meisjes wordt gevraagd een foto te sturen en zich te komen voorstellen. 'P.M.('Es.') schrijft ook dat dat maximumleeftijd 35 is en dat er maximum twee meisjes met Afrikaanse roots mogen werken in de bar, er wordt ook gezegd dat men bleke meisjes zoekt en er wordt aangeboden een meisje te komen ophalen in Doornik en te brengen naar Ronse. Er zijn verder verschillende e-mails die toekomen op een account op naam van B.G.A.L.G..

Het gsm toestel van O.I.('Je.') werd uitgelezen, A.J.('N.') is een van haar contacten, alsook 'N. Brother', vermoedelijk O.K. volgens de speurders. Uit een bericht van 26. 04.2017 blijkt dat O.I.('Je.') het nummer van B.G.A.L.G. doorgeeft aan iemand die, mogelijks, op zoek is naar werk.

Tijdens de huiszoeking in B. werden ook verschillende documenten in beslag genomen en onderzocht.

Er werden 23 ingevulde samenwerkingscontracten gevonden: documenten betreffende de samenwerking tussen een vrouw en B./B.G.A.L.G., alsook meerdere kopieën van identiteitskaarten van vrouwen en meerdere simkaarten. Ook werd een klein notitieboekje gevonden en enkele losse notitieblaadjes met vermelding van een meisjesnaam en een bedrag. De samenwerkingscontracten hebben allemaal, met uitzondering van drie, betrekking op de toelating van de prostituees voor BVBA F. / B.G.A.L.G./ V.D.A.T. om hun foto's te gebruiken en waarbij de vrouwen zich ertoe verbinden deze foto's niet door een werkgever/voor andere publicitaire doeleinden te laten gebruiken.

In drie contracten is sprake van de afgifte door de prostituee van 50 % van haar inkomsten voor onder meer terbeschikkingstelling van de lokalen en onderhoud ervan. Deze contracten dateren van 30.06.2012 en 19.09.2011.

In de bar hingen documenten op met huisregels, waaronder het betalen van een boete voor beschadigen van vloerbekleding met naaldhakken en voor roken binnenshuis. Indien er niet wordt opgeruimd moeten de dames zelf de poetshulp betalen.

Aan de hand van de documenten gevonden tijdens de huiszoeking werden verschillende vrouwen geïdentificeerd en uitgenodigd voor verhoor, vier konden worden verhoord.

K.A. verklaarde dat ze twee dagen in de bar was maar niet bleef omdat ze B.G.A.L.G. niet vertrouwde en er geen verwarming was en geen werkcomfort. B.G.A.L.G. kwam haar halen aan het station. Ze kwam bij de bar terecht via een vriendin die er al gewerkt had. Ze weet niet hoe het geld werd verdeeld in B.. Ze wist niet dat er daar ook prostitutie was, zij doet enkel het 'meedrinken'.

B.G.A.L.G. deed niet moeilijk toen ze wilde vertrekken. Ze voelde zich niet uitgebuit. Ze herkende niet A.J.('N.'), O.E. en O.S., O.K., O.I.('Je.').

D.D. verklaarde dat ze maar één nacht in de bar werkte, ze deed geen prostitutie, dronk alleen mee met de klanten, ze had haar deel op de champagne (commissie). Ze kende de prijzen niet voor seks. Ze verdiende die nacht 100,00 euro, B.G.A.L.G. betaalde haar. B.G.A.L.G. pikte haar op aan het station. Ze vond de bar op het internet. De bar draaide goed. De meisjes konden verblijven in stapelbedden in kamers boven de bar. Ze had geen goed contact met B.G.A.L.G., met de andere meisjes had hij dat wel. B.G.A.L.G. sprak niet over bepaalde regels. Ze kon zelf kiezen een klant te weigeren. Escorte was mogelijk, ze weet niet hoe dat werd geregeld.

De andere dames verklaarden dat ze niet in de bar gewerkt hadden en kenden geen van de beklagden noch B. of herinnerden zich dit niet.

Op een DVD in beslag genomen in B. trof de politie verschillende documenten aan: advertenties voor prostituees in verschillende talen, een blanco document waarop gegevens moeten worden ingevuld zoals werknaam, lengte, gewicht, seksuele diensten, een document met de tarieven van verhuur van een kamer/jacuzzi, dranken in de bar, een document 'rekrutering' in verschillende talen met een tekst waarin wordt gezocht naar meisjes om te werken in de bar, er staat onder meer te lezen dat 'een uitstekend loon' wordt geboden.

27.

Tijdens de huiszoeking in Lier bij A.J.('N.') werden verschillende documenten in beslag genomen, waaronder reisdocumenten waaruit blijkt dat zij in oktober 2017 met O.I.('Je.') naar Napels reisde en Italiaanse verblijfsdocumenten. Ook blijkt dat A.J.('N.') geld stuurde naar haar zus en broer (gaande van +/- 100,00 tot 1.400,00 euro).

Op de computer van A.J.('N.') in beslag genomen te Lier werd niets relevant gevonden. Er bevonden zich verschillende documenten betreffende reizen van O.K. naar Italië op de computer.

28.

De politie maakte een berekening van het crimineel vermogensvoordeel, enerzijds ingevolge de opbrengsten van de prostitutie, volgens een verdeling 50/50, anderzijds ingevolge de kamerverhuur aan de vrouwen, en dit op basis van de verklaringen van de vrouwen die konden verhoord worden, B.G.A.L.G., P.M. en D.L.. Zo kwam men op een bedrag van 189.450,00 euro in totaal.

B.G.A.L.G. gaf in de periode 2013-2018 geen inkomsten aan bij de belastingen.

Een rekening van B.G.A.L.G. bij [Bank A] werd in 2013 en 2013 voor in totaal 192.847,17 euro gecrediteerd door E.B.M..

De rekening van B.G.A.L.G. bij [Bank B] werd met volgende bedragen gecrediteerd: in 2013: 67.434,80 euro, in 2014: 75.075,90 euro, in 2015: 43.863,40 euro.

De politie concludeert dat het illegale vermogensvoordeel niet meer in het vermogen van B.G.A.L.G. kan aangetroffen worden.

b) *Beoordeling van de schuldvraag*

29.

Tenlasteleggingen A en B

B.G.A.L.G. en P.M. worden onder tenlastelegging A vervolgd voor mensenhandel met als doel prostitutie of andere seksuele uitbuiting, met de omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van de slachtoffers en van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, dit in de periode 29.12.2016 tot en met 18.07.2019, onder meer ten nadele van O.E. en O.S..

A.J.('N.') wordt onder tenlastelegging B vervolgd voor mensenhandel met als doel prostitutie of andere seksuele uitbuiting, met de omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van de slachtoffers, het misdrijf werd gepleegd door gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, ontvoering, machtsmisbruik of bedrog, en van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, dit in de periode 29.12.2016 tot en met 18.07.2019, onder meer ten nadele van O.E. en O.S..

B.G.A.L.G. en A.J.('N.') betwisten deze hen ten laste gelegde feiten.

30.

Artikel 433quinquies § 1, 1° Sw. stelt strafbaar als mensenhandel de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting.

Overeenkomstig artikel 433quinquies § 1, 2e lid Sw. is de toestemming van de persoon waarvan sprake in het 1e lid met de voorgenomen of daadwerkelijke seksuele uitbuiting van geen belang.

Eén van de voormelde gedragingen volstaat. Het is niet vereist dat de beklaagde deel uitmaakt van een netwerk dat de mensenhandel heeft opgezet. Ook de uitbuiters aan het einde van een keten zijn strafbaar, indien zij minstens één van de in het wetsartikel opgesomde gedragingen hebben gesteld. Het misdrijf vereist niet dat de dader enige vorm van winst opstrijkt (vgl. Cass. 5 juni 2018, P.18.0210.N, www.iuportal.be).

Het moreel element van het misdrijf omschreven in artikel 433quinquies § 1, 1° Sw. is het nastreven van de uitbuiting van de prostitutie of enige andere vorm van seksuele uitbuiting. Het misdrijf onderscheidt zich aldus van het misdrijf omschreven in artikel 380, § 1, 1° Sw., namelijk het aanwerven, meenemen, wegbrengen of bij zich houden van een persoon met het oog op prostitutie teneinde eens anders driften te voldoen. Bij dat laatste misdrijf bestaat het moreel element in de opzet eens anders driften te voldoen (tenlastelegging E, F en J, zie verder).

Waar de beklaagden stellen dat seksuele 'exploitatie' in de zin van artikel 380 Sw., namelijk de 'exploitatie' van andermans ontucht of prostitutie zou impliceren dat er op de één of andere wijze, misbruik wordt gemaakt van de persoon wiens ontucht of prostitutie plaats vindt, is een te enge invulling van de 'exploitatie' niet op zijn plaats (vgl. A. Vandeplass, Het houden van een huis van prostitutie of ontucht, noot onder Cor. Dendermonde, 08.04.2003, R. W 2002-2003, 112).

De wet stelt prostitutie op zich niet strafbaar, dit behoort tot de eigen individuele moraal: men mag zich prostitueren. Ook het zuivere zogenaamde souteneurschap is niet (meer) strafbaar, dit met de achterliggende gedachte dat het voor de prostituee ook mogelijk moet zijn te leven in gezinsverband, dus zonder dat de partner, die tevens van de inkomsten uit de 'arbeid' van de prostituee geniet, strafbaar is. Behoudens 'souteneurschap' is het 'pooierschap' wél strafbaar, dit maakt de seksuele 'exploitatie' uit, waarbij misbruik wordt gemaakt van het feit dat een ander zich prostitueert. Het misbruik hoeft niet, maar kan financieel van aard zijn. Wanneer de rechter vaststelt dat er bijvoorbeeld rechtstreeks of onrechtstreeks een financieel voordeel gehaald wordt uit de prostitutie en er in wezen een bron van inkomsten van gemaakt wordt, kan hij wettelijk weerhouden dat de beklaagde de prostitutie exploiteert. Het misdrijf van exploitatie van prostitutie bestaat van zodra vast staat dat er gelden worden afgeroomd van de prostituee en de exploitant hoofdzakelijk op haar inkomsten leeft (vgl. Gent, 14.06.2006, AR 2016/NT/184, www.juportal.be).

Het feit dat de dames in kwestie zich geheel vrijwillig zouden prostitueren en daartoe niet gedwongen werden, of zij met andere woorden hun toestemming gaven, maakt voor de strafbaarstelling niet uit (vgl. Gent, 14.06.2006, voornoemd). De ingesteldheid van de persoon die zich prostitueert is dus niet determinerend om uit te maken of er sprake is van exploitatie in de zin van de wet - er dient geen dwang voorhanden te zijn (vgl. A. Dierickx, "De toestemming: een strafbaarheidsvoorwaarde voor de onder artikel 380 §1 1° en 4° Sw. als misdrijf omschreven feiten?", noot onder Cor. Dendermonde 08. 04. 2003, T. Strafr. 2004, 1 96 e.v.).

31 .

B.G.A.L.G./P.M. hebben O.S. en O.E. gehuisvest/opgevangen in B.. De vrouwen verbleven daar, minstens

tijdens de week volgens de verklaring van A.J.('N.').

A.J.('N.') heeft de zussen O.E. en O.S. in contact gebracht met B.G.A.L.G./B. en hen naar Ronse begeleid.

Deze huisvesting gebeurde met het oog op de seksuele exploitatie van de dames in kwestie, zijnde het misdrijf dat ook afzonderlijk wordt bestraft onder artikel 380 Sw. (tenlasteleggingen C, D en 1, zie verder).

Waar de stelling van de zussen A.J.('N.'), dat zij de helft van hun inkomsten uit hun prostitutie dienden af te geven, niet werd herhaald door de andere vrouwen aangetroffen in de bar of die achteraf werden verhoord, met uitzondering van O.I.('Je.') die er vroeger had gewerkt, verklaarden twee van hen wel dat zij 300,00 euro per maand betaalden aan 'huishuur', voor een kamer/een deel van een stapelbed in een kamer, boven de bar. Tijdens de huiszoeking op 11 .03. 2015 werd reeds vastgesteld dat de accommodatie ondermaats was. De 'basic' staat van de kamers blijkt ook uit het fotodossier dat werd samengesteld naar aanleiding van de huiszoeking op 08.03. 2018. B.G.A.L.G. verklaarde dat hij enkel geld ontving uit de prijzen die de klanten betaalden voor de 'accommodatie', naast het drankverbruik en bevestigde dat de prostituees boven de bar woonden en dus 24/24, 7/7 aanwezig waren. Aldus verkreeg hij alvast onrechtstreeks inkomsten uit de prostitutie, gezien de klanten, volgens hem, betaalden voor het gebruik van kamers waar zij seks hadden tegen betaling met de dames aanwezig. B.G.A.L.G./P.M. stonden in voor de organisatie van de prostitutie gezien er 'reclame' werd gemaakt door hen voor de vrouwen in kwestie op het internet, de enige manier waarop de diensten van deze vrouwen werden kenbaar gemaakt aan potentiële klanten in de buitenwereld. In dat verband kan ook gewezen worden op de 'samenwerkingsovereenkomsten' tussen de bar en de vrouwen, die werden teruggevonden tijdens de huiszoeking, en waar de vrouwen zich ertoe verbonden het 'publicitair materiaal' dan van hen werd gemaakt, niet bij een andere 'werkgever' te gebruiken. B.G.A.L.G. bezorgde alle meisjes telefoons en telefoonnummers, die werden doorgegeven aan het volgende meisje als er eentje vertrok. Waar B.G.A.L.G. voorhield dat de prijszetting gebeurde door de prostituees zelf, zijn er elementen in het strafdossier die erop wijzen dat B.G.A.L.G./P.M. hiervoor instonden. Zo werden in de advertenties op redlights. be, die allemaal hetzelfde format hadden, prijzen vermeld per vrouw en welke diensten zij leverde en was het voor minstens een deel van de dames, waaronder de zussen O.E. en O.S. die naast een Nigeriaanse taal enkel het Engels machtig zijn, niet mogelijk te communiceren met de klanten, die dan contact hadden met de 'uitbaters', zo blijkt uit recensies van de bar op het internet (st. 1 /463).

Met andere woorden: B.G.A.L.G./P.M. organiseerden prostitutie in de door hen uitgebate bar en verwierven daaruit minstens onrechtstreeks inkomsten, zodat er sprake is van 'exploitatie' in de zin van de wet (vgl. Cass. 25. 11 .201 5, AR P. 1 5.0286.F, www.juportal.be). Uit het onderzoek is gebleken dat B.G.A.L.G. geen andere bron van inkomsten had dan deze verkregen uit de uitbating van de bar (zie o.m. st. 1 /464).

Waar hij er in conclusies op wijst dat er niet enkel aan prostitutie werd gedaan in de bar, kan B.G.A.L.G. niet ernstig voorhouden dat dit niet het voornaamste opzet was van de bar, rekening houdend met de specificiteit van de uitbating (afgezonderde woning, geen binnenzicht van buitenaf, jacuzzi/massagesalon/kamers voor seksuele activiteiten, schaars geklede dames,... zie huiszoeking B. op 08. 03. 2018) en is het in het geheel niet geloofwaardig dat hij enkel of zelfs maar hoofdzakelijk uit verkoop van dranken zijn inkomsten zou halen. Het onderzoek wees op belangrijke geldstromen op bankrekeningen waarvan B.G.A.L.G. titularis was in de periode 2009-2015. Aldus dient vastgesteld dat B.G.A.L.G. goed verdiende aan de prostitutie/ontucht, terwijl hij geen andere bron van inkomsten had en er dus ook in dat opzicht in ieder geval sprake was van 'exploitatie van prostitutie' (vgl. J.-F. Dister, 'Prostitution' in *Pasta! Mémoires. Lexique du droit pénal et des /ais spécia/es*, 2015, 240/19).

Het is trouwens in het geheel niet geloofwaardig dat de uitbaters geen deel van de inkomsten, rechtstreeks bekomen uit de prostitutie afroonden van de prostituees. In 2016 nog verklaarde B.G.A.L.G. dat een deel van die inkomsten aan hem toekwam, hij kon er naar eigen zeggen geen percentage op plakken. Op contracten die tijdens de huiszoeking in 2015 werden aangetroffen, is sprake van een

verdeling 50/50. Het is niet aannemelijk dat B.G.A.L.G./P.M. enkel een deel van de inkomsten uit drank incasseerden en van de klant louter de 'huur' ontvingen voor gebruik van de kamer. Thans wordt in conclusies ook erkend door B.G.A.L.G. dat hij een deel van wat de klanten betaalden in de bar, werd aangewend voor de betaling van de accommodatie Jacuzzi, kamers) én organisatie (advertentie, cliënteel, voorbehoedsmiddelen).

Dat de zussen O.E. en O.S. werden gehuisvest door de beklaagde met het oog op hun seksuele uitbuiting, staat vast. Het betrof evident geen loutere verhuur van huisvesting.

A.J.('N.') huisvestte de zussen O.E. en O.S. en bracht hen over naar B.. In haar hoofd is het eigen opzet deze vrouwen seksueel uit te buiten niet voorhanden, waar niet is aangetoond dat zij deelde in de inkomsten uit prostitutie. Zij is wél mededader aan het misdrijf mensenhandel, gezien zij de persoon was die de zussen O.E. en O.S. in contact bracht met B.G.A.L.G., via O.I.('Je.') die ook in de bar had gewerkt en hen overbracht naar B. en aldus noodzakelijke hulp verstreekte aan B.G.A.L.G./P.M.. Dat de vrouwen zich in de bar zouden prostitueren wist A.J.('N.') zeer goed, zo blijkt uit haar verklaring. Ook moet worden aangenomen dat zij wist dat zij een deel van hun inkomsten zouden moeten afstaan, nu de zussen O.E. en O.S. ook in B. verbleven en zij kon verwachten dat de terbeschikkingstelling van de ruimtes niet kosteloos zou zijn en integendeel de uitbater een deel van de inkomsten voor zich zou houden - A.J.('N.') was/is zelf werkzaam in het prostitutiemilieu en kent dus goed het reilen en zeilen ervan.

32.

B.G.A.L.G. en A.J.('N.') leggen de focus in hun verweer op het feit dat het verhaal van de zussen O.E. en O.S. over hun overbrenging, het voodooitueel, de betaling van geldsommen aan 'madam' A.J.('N.'), geen steun vinden in het strafdossier. Dit is correct, er zijn geen afdoende objectieve elementen die dit verhaal ondersteunen. Anderzijds dient gewezen te worden op de resultaten van de telefoontap, die minstens verdacht zijn op bepaalde punten. Zo praatte A.J.('N.') in februari 2018 met 'Bo.' over het feit dat zij werd beschuldigd van het overbrengen van 'de meisjes', terwijl 'O.K.' dit zou gedaan hebben en zij verwees naar het feit dat de meisjes betaalden aan 'O.K.', maar zij niets kreeg terwijl ze wel de huur van haar appartement moest betalen en de kosten opliepen. O.K., later geïdentificeerd als O.K., kon niet worden aangetroffen en werd dus niet verhoord. A.J.('N.') heeft wel bevestigd dat in het gesprek met 'Bo.' zij praatte over de zussen O.E. en O.S.. Het heeft er alleszins alle schijn van dat O.E. en O.S. een schuld dienden af te lossen aan 'O.K.'. Dit kan echter niet afdoende worden hard gemaakt.

Het is ook juist dat het tijdsverloop zoals geschetst door de zussen O.E. en O.S. niet overeenstemt met de resultaten van het onderzoek: zij verklaarden van december 2016 tot juli 2017 in B. te hebben gewerkt, maar op de gsm van A.J.('N.') werden foto's gevonden van de vrouwen die dateerden van juli 2016. Ook blijkt dat B.G.A.L.G. zijn enige contact met A.J.('N.') had in juli 2016, zijnde het tijdstip waarop de dames in zijn versie van de feiten tot bij hem kwamen. Dat de zussen O.E. en O.S. vertrokken eind 2016 vindt bevestiging in gesprekken die A.J.('N.') had die het voorwerp uitmaakten van de telefoontap: zij gaf daarin aan dat zij laatst de zussen zag eind 2016. Verder trekken B.G.A.L.G. en A.J.('N.') nog in twijfel dat de zussen O.E. en O.S. wel zussen zouden zijn en dat hun reisroute wel werkelijk verliep zoals zij verklaarden. Inderdaad waren er bepaalde ongerijmdheden in de verklaringen van O.E. en O.S. over hun familie en konden zij klaarblijkelijk niet getraceerd worden in het PRINTRAK/Eurodac- systeem, niettegenstaande zij verklaarden geïdentificeerd te zijn bij hun binnenkomst in Europa via Italië.

Dit alles doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat B.G.A.L.G./P.M. de prostitutie van O.E. en O.S. hebben geëxploiteerd in de zin van de wet en hen hebben opgevangen/gehuisvest en dat ook A.J.('N.') mededader is aan mensenhandel, om de redenen hierboven uiteengezet. De rechtbank herhaalt dat het bestaan van een netwerk waarvan de beklaagde deel uitmaakt niet moet worden bewezen en dat ook de gebruiker op het einde van de ketting strafbaar is.

Bovendien bevonden O.E. en O.S. zich wel degelijk in een kwetsbare positie. Zij verbleven illegaal in België, hadden geen verblijfspapieren. B.G.A.L.G. maakt er zich snel van af door te beweren dat hij naar papieren had gevraagd en hem verzekerd werd dat alles in orde was. Evident kan de uitbater van het bordeel niet op dergelijk wijze zijn ogen sluiten, goed wetende dat veel vrouwen van buitenlandse origine die zich prostitueren illegaal in het land zijn, en is het zijn verantwoordelijkheid ervoor te zorgen dat toch minstens de prostituees een geldig verblijfsstatuut hebben zodat hun situatie minder precair is. Zijn bewering strookt ook niet met de vaststellingen tijdens de huiszoeking, waar meerdere kopieën van identiteitskaarten werden aangetroffen, wat erop wijst dat hij goed wist dat hij ernaar moest vragen en dit ook (soms?) deed.

O.E. en O.S. spraken Nederlands noch Frans. De vraag stelt zich dan ook, gezien B.G.A.L.G. aangeeft dat de vrouwen zelf mochten 'onderhandelen' met hun klanten, hoe zij moesten communiceren. Uit het onderzoek is gebleken dat de gesprekken voor de prostituees die geen Nederlands/Frans konden soms gevoerd werden door 'de uitbaters', en zodoende de dames in kwestie weinig zelf konden beslissen.

De vrouwen hadden ook geen sociaal netwerk in België waarop zij konden terugvallen, wat hun preciaire positie verergerde.

Waar B.G.A.L.G. en twee van de prostituees verklaarden tijdens de huiszoeking dat de vrouwen zelf mochten kiezen wanneer ze werkten of vrijaf namen, dient gewezen op het feit dat de dames woonden boven de bar en daarvoor een deel van hun inkomsten moesten afstaan, zodat het logisch is dat zij zoveel als mogelijk zouden werken om hun 'bijdrage' te kunnen betalen. Minstens wat de zussen O.E. en O.S. betreft, hadden zij in feite geen andere keuze dan daar te verblijven, gelet op hun illegaal statuut.

Gezien de toestemming van het slachtoffer irrelevant is voor het misdrijf mensenhandel, is het feit dat O.E. en O.S. zagezegd wel zonder dwang en geheel vrijwillig zich prostitueerden, trouwens irrelevant. De rechtbank onderschrijft ter zake het standpunt van het openbaar ministerie zoals uiteengezet op de terechtzitting, dat de vrouwen in kwestie in een feitelijk keurslijf zaten en zij zodoende geen andere mogelijkheid hadden dan zich te prostitueren.

33.

Op grond van het voorgaande besluit de rechtbank dat de feiten omschreven onder tenlasteleggingen A en 8, mits verbetering van de incriminatieperiode zoals hierna bepaald, bewezen zijn in hoofde van de beklaagden, inclusief de verzwarende omstandigheden, dat van het misdrijf een gewoonte werd gemaakt en dat misbruik werd gemaakt van de preciaire toestand. Van deze toestand werd door de beklaagden misbruik gemaakt, nu het de afhankelijkheid van het slachtoffer aan de prostitutie volgens de voorwaarden bepaald door de beklaagden vergrootte.

Wat het gewoonlijk karakter van het misdrijf betreft, dient gewezen op de verklaringen van verschillende van de prostituees waaruit blijkt dat het huisvesten van de prostituees van buitenlandse origine boven de bar gedurende lange tijd gebeurde en wat de exploitatie van de prostitutie betreft als doel van die huisvesting dat de activiteiten van de bar vele jaren terug gaan.

De verzwarende omstandigheid voorzien in artikel 433septies lid 1, 3° Sw. wat A.J.('N.') betreft, tenlastelegging B, is niet bewezen, nu niet blijkt dat één van de in voormelde bepaling opgesomde omstandigheden zich heeft voorgedaan.

Wat P.M. betreft, dient gewezen op haar actieve rol als rechterhand van B.G.A.L.G., die, zo verklaarde deze laatste zelf, hem verving als hij er niet was. Verschillende vrouwen verwezen naar P.M. als de persoon die hen uitlegde wat de werkwijze van de bar was, toen ze toekwamen. Het elektriciteitscontract stond enige tijd op naam van P.M., er werden gsm's, bestemd voor de prostituees, geactiveerd op haar naam en het IP adres van waarop de advertenties op redlights.be

werden aangemaakt/gepost was gelinkt aan haar. Zij was aldus in ieder geval mededader. Bovendien stond de club op haar naam van 30.06. 2015 tot 30.09.2016 en was zij op dat ogenblik dus de uitbater, terwijl zij officieel ook zaakvoerder was van de bvba Q. die de club uitbaatte tot aan de vereffening op 09.05.2017.

De incriminatieperiode voor de tenlasteleggingen A en B dient te worden verbeterd. Immers blijkt uit het onderzoek dat de zussen O.E. en O.S. reeds op 01. 07.2016 in het land waren en de informatie uit de telefoontap bevestigt dat zij rond oudejaar 2016 enige tijd verdwenen van de radar. De incriminatieperiode wordt verbeterd naar de periode 01. 07.2016 - 31.12.2016.

De dagvaarding betreft louter een dagstelling. Om zijn saisine te bepalen mag de bodemrechter zich niet beperken tot de loutere lezing van de rechtstreekse dagvaarding, maar moet hij ook de informatie die wordt gegeven door het strafdossier nagaan (vgl. Cass. 28 juni 1994, Pas. 1994, 1, 654; Cass. 23 mei 2001, Pas. 2001, 959; Cass. 7 oktober 2009 P.08. 1893.F, www.juportal.be; EHRM 9 maart 1999, TWVR 1999, 16, noot P. Arnou; 8. De Smet, 'Rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechter', CABG 2004/3, 7; A. Vandeplass, 'Over de feiten en de omschrijving ervan', RW 2000-01, p. 778, nrs. 10-11).

De rechter miskent de bewijskracht van de dagvaarding waarmee de zaak bij hem aanhangig is gemaakt niet, in zoverre hij, zonder dat hij van de dagvaarding een uitleg geeft die er niet in staat, de datum van de hem ter onderzoek voorgelegde feiten verbetert (vgl. Cass. 10 februari 2010, P.09. 1281. F/1, www.juportal.be). Dit geldt ook in het geval de zaak niet via rechtstreekse dagvaarding maar na verwijzing door het onderzoeksgerecht werd aanhangig gemaakt en de verwijzingsbeschikking een - zo blijkt achteraf - foutieve datum van het misdrijf vermeldt (vgl. Cass. 19 april 2016, P. 14.1555.N, www.juportal.be). Gezien de verdediging zelf in conclusies heeft gewezen op de tegenstrijdigheden in de verklaringen van de zussen O.E. en O.S. wat de data betreft met andere gegevens in het strafdossier, maakte dit reeds voorwerp uit van het debat en hebben de beklaagden zich hierop kunnen verdedigen.

Tenlasteleggingen C, D en 1

34.

B.G.A.L.G. en P.M. worden onder tenlasteleggingen C en I vervolgd voor de exploitatie van de ontucht of prostitutie van onder meer O.E., O.S., A.H., D.M.A. en D.P.S., met de omstandigheid, behoudens wat D.P.S. betreft, dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van de slachtoffers, dit telkens in de periode 19. 08. 2014 tot en met 07.02.2018.

A.J.(‘N.’) wordt onder tenlastelegging D vervolgd voor de exploitatie van onder meer O.E. en O.S., met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van de slachtoffers en dat direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, in de periode 19.08. 2014 tot en met 07.02.2018.

B.G.A.L.G. en A.J.(‘N.’) betwisten de tenlasteleggingen.

35.

De rechtbank verwijst naar wat hierboven reeds werd uiteengezet omtrent de exploitatie van de ontucht of prostitutie van O.E. en O.S. (nrs. 32-32). De tenlastelegging C is bewezen ten nadele van deze beide vrouwen, inclusief de verzwarende omstandigheid.

Ook wat A.H. en D.M.A. betreft, is de tenlastelegging C bewezen in hoofde van B.G.A.L.G. en P.M..

Uit hun verklaringen bleek dat A.H. en D.M.A. huur moesten betalen aan de uitbater voor de kamer boven de bar en dat zij zich prostitueerden. Om de redenen hierboven reeds uiteengezet, maakt dit de exploitatie door B.G.A.L.G. en P.M. van hun prostitutie uit.

Ook de verzwarende omstandigheid is bewezen wat A.H. en D.M.A. betreft. A.H. had geen legaal verblijfsstatuut in België, wat haar toestand sowieso al administratief precair maakte. D.M.A. beschikte als EU onderdaan over geldige identiteitsdocumenten en had een vaste verblijfplaats in België, maar voor haar, net als voor de andere vrouwen, werd geen Dimona aangifte gedaan en zij waren evenmin gekend als zelfstandigen, wat D.M.A. betreft in ieder geval niet langer op het moment van de huiszoeking op 07.02.2018 waar de Sociale Inspectie tevens aanwezig was. Gezien de aard van de tewerkstelling dienen D.M.A. en A.H. als werknemers te worden beschouwd, zo concludeerde de Sociale Inspectie (st. 3/541). Zij genoten geen enkele sociale bescherming, wat hun toestand eveneens precair maakte in de zin van artikel 382 § 3, 2° Sw. Voor beide vrouwen werd door de beklaagden van deze toestand misbruik gemaakt, nu het de afhankelijkheid van de slachtoffers aan de prostitutie volgens de voorwaarden bepaald door de beklaagden vergrootte.

Tenlastelegging I is niet bewezen in hoofde van B.G.A.L.G. en P.M.('Es.'). Uit haar verhoor blijkt dat D.P.S. pas twee dagen in België was en dat zij (nog) niets had moeten betalen aan de uitbaatster op dat moment (P.M.('Es.')).

Ten aanzien van A.J.('N.')

dringt zich ook de vrijspraak op, voor tenlastelegging D.

Waar A.J.('N.')

mededader is aan het misdrijf mensenhandel gezien zij er actief toe bijdroeg dat de zussen O.E. en O.S. werden overgebracht naar B. om daar te verblijven, waarbij dit verblijf als doel had de exploitatie van hun prostitutie, was haar rol daartoe beperkt en was zij verder niet betrokken in de exploitatie zelf. Zoals gezegd zijn er geen elementen in het strafdossier die de stelling van de zussen O.E. en O.S. ondersteunen dat zij geld dienden af te geven aan A.J.('N.').

36.

Tenlasteleggingen E, F, G, H, J, K, L

B.G.A.L.G. en P.M. worden onder tenlasteleggingen E en J vervolgd voor het aanwerven van onder meer O.E., O.S., A.H., D.M.A. en D.P.S., zelfs met hun toestemming, met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie, met de omstandigheid, behoudens wat D.P.S. betreft, dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van de slachtoffers, dit telkens in de periode 19. 08.2014 tot en met 07.02.2018.

A.J.('N.')

wordt onder tenlastelegging F vervolgd voor het aanwerven van onder meer O.E. en O.S., met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie, met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van de slachtoffers en dat direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, in de periode 19. 08.2014 tot en met 07. 02.2018.

B.G.A.L.G. en P.M. worden onder tenlasteleggingen G en K vervolgd voor het houden van een huis van ontucht ten nadele van onder meer O.E., O.S., A.H., D.M.A. en D.P.S., met de omstandigheid, behoudens wat D.P.S. betreft, dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van de slachtoffers, dit telkens in de periode 19.08.2014 tot en met 07.02.2018.

B.G.A.L.G. en P.M. worden onder tenlasteleggingen H en L vervolgd voor het verkopen, verhuren of ter beschikking stellen met het oog op prostitutie van kamers of ruimtes, ten nadele van onder meer O.E., O.S., A.H., D.M.A. en D.P.S., met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie en met de

bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, met de omstandigheid, behoudens wat D.P.S. betreft, dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van de slachtoffers, dit telkens in de periode 19.08.2014 tot en met 07. 02.2018. De naam van D.P.S. ontbreekt in de dagvaarding, doch uit de verwijzingsbeschikking blijkt dat de tenlastelegging L op dit slachtoffer betrekking heeft. De rechtbank verwijst naar wat hierboven werd uiteengezet omtrent de omvang van de saisine van het vonnisgerecht en het feit dat de dagvaarding louter een dagstelling is. De dagvaarding wordt verbeterd door tenlastelegging L aan te vullen met de naam van het slachtoffer.

37.

B.G.A.L.G. en A.J.('N.') betwisten alle tenlasteleggingen.

38.

De feiten omschreven onder **tenlastelegging F** zijn niet bewezen.

De rechtbank verwijst *mutatis mutandis* naar wat hierboven werd uiteengezet omtrent tenlastelegging D.

Waar A.J.('N.') mededader is aan het misdrijf mensenhandel gezien zij er actief toe bijdroeg dat de zussen O.E. en O.S. werden overgebracht naar B. om daar te verblijven, waarbij dit verblijf als doel had de exploitatie van hun prostitutie, was haar rol daartoe beperkt en was zij verder niet betrokken in de aanwerving van deze vrouwen. Zij heeft daartoe geen noodzakelijke handelingen gesteld. Zoals gezegd zijn er geen elementen in het strafdossier die de stelling van de zussen O.E. en O.S. ondersteunen dat zij geld dienden af te geven aan A.J.('N.').

39.

De materialiteit van de feiten omschreven onder **tenlasteleggingen E, G, H, J, K en L** staat vast gezien de gegevens van het strafdossier, alsook is telkens het moreel element in hoofde van de beklaagden bewezen.

B.G.A.L.G. en P.M.('ES.') hebben de personen vermeld onder tenlasteleggingen E en J in dienst genomen, zodat zij zich konden prostitueren in B.. De instemming van de vrouwen neemt het strafbaar karakter niet weg. Het feit dat er geen schriftelijke overeenkomsten werden gesloten neemt niet weg dat er sprake was van het aanwerven van deze vrouwen, die werkten binnen het kader en onder de 'arbeidsvoorwaarden' (zie bvb. de 'huisregels' in de bar) bepaald door de uitbaters. Wat D.P.S. betreft, is het duidelijk uit haar verklaring en gezien haar 'advertentie' op internet dat zij 'werd aangeworven met het oog op prostitutie. Dat nog geen handelingen door haar werden gesteld, is irrelevant voor de strafbaarstelling. De beklaagden handelden onmiskenbaar met het opzet 'eens anders' driften te voldoen, gezien de seksuele dienstverlening aan de klanten.

De verzwarende omstandigheid aangenomen onder tenlastelegging E is eveneens bewezen, er kan verwezen worden naar wat daaromtrent hierboven werd uiteengezet (nrs. 31-32 en 35).

B.G.A.L.G. en P.M. hielden een huis van ontucht, waarin zij de personen vermeld onder tenlastelegging G en K lieten werken als prostituee. Het is duidelijk dat B. geen gewone bar was, maar er wel degelijk (hoofdzakelijk) aan prostitutie werd gedaan en dat dit reeds gedurende lang tijd zo was en meerdere vrouwen er als prostituee hadden gewerkt, zodat er sprake is van voortzetting (vgl. Cass. 11.09.1979, www.iuportal.be). Wat D.P.S. betreft staat zoals gezegd vast dat het wel degelijk de bedoeling was dat zij zich zou prostitueren.

De verzwarende omstandigheid aangenomen onder tenlastelegging G is eveneens bewezen, er kan verwezen worden naar wat daaromtrent hierboven werd uiteengezet (nrs. 31-32 en 35).

B.G.A.L.G. P.M.('Es.') richtten het pand op de (...) zo in dat er in afzonderlijke kamers aan prostitutie

kon worden en werd gedaan, onder meer door de personen vermeld onder tenlasteleggingen H en L, aan wie zij dus de kamers ter beschikking stelden. Het 'abnormaal profijt' dat de persoon die de kamers ter beschikking stelt/verhuurt/verkoopt moet aanzien worden in de zin van het abnormaal profiteren of voordeel trekken van en uit de omstandigheden. De strafrechter oordeelt in feite, mitsdien op onaantastbare wijze, en voor zover hij aan het begrip abnormaal profijt dat in de wet niet nader is omschreven, zijn gebruikelijke betekenis toekent, of de verhuring/ter beschikking stelling van kamers met het oog op prostitutie geschiedt met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren. De rechter vermag het oordeel over het buitensporig, overmatig of overdreven karakter van het beoogd profijt op alle feitelijke gegevens en omstandigheden van de zaak te laten steunen, hierin begrepen de huurprijs; geen wetsbepaling legt de rechter op acht te slaan op de door de verhuurder gerealiseerde netto-winst (vgl. Cass. 13.04.1999, AR P. 98. 0898.N, www.iuportal.be). B.G.A.L.G. verklaarde zelf dat de klanten een vergoeding betaalden voor de terbeschikkingstelling van de kamer. Hierboven werd reeds toegelicht dat de uitbaters aan de prostitutie wel degelijk zelf verdienen. Het pand waarin B. werd ingericht was in het geheel niet luxueus of groot, zo blijkt uit de foto's in het strafdossier. Verschillende ruimtes waarin de klanten werden ontvangen waren onafgewerkt. Door meerdere kamers in te richten in een relatief klein gebouw met beperkte faciliteiten en hieruit financieel voordeel te halen, werd abnormaal profijt gerealiseerd in de zin van de wet.

De verzwarende omstandigheid aangenomen onder tenlastelegging H is eveneens bewezen, er kan verwezen worden naar wat daaromtrent hierboven werd uiteengezet (nrs. 31-32 en 35).

40.

B.G.A.L.G. stelt dat de feiten omschreven onder tenlasteleggingen E, G, H, J, K en L hem niet kunnen worden toegerekend omdat er in zijn hoofde sprake zou zijn van onoverwinnelijke dwaling met betrekking tot de wederrechtelijkheid van zijn gedragingen.

De rechtbank verwijst naar wat daaromtrent reeds werd uiteengezet hierboven in het vonnis, waar het argument van deze beklaagde over de onontvankelijkheid van de strafvordering wegens het arbitrair karakter van de vervolging tegen zijn persoon, werd ontmoet en weerlegd. Van onoverwinnelijke dwaling in hoofde van de eerste beklaagde die hem zou vrijpleiten voor de feiten omschreven onder tenlasteleggingen E, G, H, J, K en L is geen sprake.

41.

B.G.A.L.G. vraagt, in ondergeschikte orde, dat bepaalde getuigen zouden worden gehoord en dit gelet op artikel 6.3.d EVRM, reeds geciteerd.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek. Dit wordt hierna toegelicht.

42.

Overeenkomstig artikel 155 Sv. dienen de getuigen de eed af te leggen. Het horen van een burgerlijke partij (O.E. en O.S.) onder eed brengt geen nietigheid mee wanneer noch de beklaagde noch het openbaar ministerie zich daartegen verzet.

Het openbaar ministerie heeft ter zake geen standpunt ingenomen.

43.

Het recht om getuigen (à charge of à décharge) te horen of te doen horen is gegrond op het beginsel van de wapengelijkheid en maakt onderdeel uit van het recht op een eerlijk proces, dat in zijn geheel dient beoordeeld te worden (vgl. A. BLOCH, "Het horen van getuigen ter rechtszitting als voorwaarde voor een eerlijk proces", T. straf. 2017/5, 299, nr. 66).

Een verzoek om getuigen ter rechtszitting te horen moet aan een aantal formele vereisten

voldoen: de vraag moet uitdrukkelijk aan de rechter worden gesteld, zij moet verduidelijken waarom het verhoor gevraagd wordt en zij moet met concrete gegevens worden gestaafd (vgl. Cass. 21 juni 2011, P.11.0346.N, www.juportal.be).

Het komt de beklaagde toe het belang van het getuigenverhoor aan te tonen. Hij moet ook aantonen dat het gevraagde nodig is om de waarheid te ontdekken (vgl. EHRM 8 juni 1976, 5370/72, Engel e.a. t. Nederland, § 91; EHRM 7 juli 1989, 10857/84, Bricmont t. België, § 89; EHRM 6 mei 2003, 48898/99, Perna t. Italië, § 29, telkens www.echr.coe.int).

In de Belgische strafprocedure wordt geen onderscheid gemaakt tussen getuigen à charge en à décharge. Zodra een verklaring op substantiële wijze kan bijdragen tot de schuldigverklaring van de beklaagde, kan die beschouwd worden als een getuigenis à charge waarop artikel 6. 3.d EVRM van toepassing is. Daaronder vallen ook de verklaringen van medebeklaagden, slachtoffers en deskundigen (vgl. A. BLOCH, voornoemd, nr. 63-65 en de verwijzingen aldaar).

De rechter kan het oproepen van een getuige à charge op verzoek van een beklaagde slechts weigeren indien er ernstige redenen zijn die de afwezigheid van de getuige ter zitting rechtvaardigen, de veroordeling niet uitsluitend of overwegend op de verklaring van de afwezige getuige gebaseerd was en er voldoende procedurele waarborgen waren voor de verdediging om de verklaring te weerleggen opdat de wapengelijkheid niet in het gedrang komt door de afwezigheid van de getuige (vgl. EHRM 14 juni 2016, Riahi / België, T. straf. 2016/5, 347, noot C. VAN DE HEYNING; NC 2017, 141, noot P. TERSAGO).

Of de rechter die zich over de gegrondheid van de strafvordering moet uitspreken verplicht is een persoon, die tijdens het vooronderzoek een voor een beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, te horen als getuige indien die beklaagde daarom verzoekt, moet worden beoordeeld in het licht van het door artikel 6. 1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces en het door artikel 6.3.d EVRM gewaarborgde recht om getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen. Wezenlijk daarbij is of de tegen de beklaagde gevoerde strafvervolging *in haar geheel beschouwd* eerlijk verloopt, wat niet uitsluit dat de rechter niet alleen rekening houdt met het recht van verdediging van die beklaagde, maar ook met de belangen van de samenleving, de slachtoffers en de getuigen zelf.

Uit artikel 6. 1 EVRM volgt in de regel dat het tegen een beklaagde aangevoerde bewijs hem wordt voorgelegd tijdens een openbare rechtszitting en de beklaagde dit bewijs moet kunnen tegenspreken.

Artikel 6.1 en 6.3.d EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, vereist dat om een belastende verklaring van een tijdens het vooronderzoek gehoorde persoon als bewijs in aanmerking te nemen, zonder dat de beklaagde de gelegenheid had die persoon als getuige op de rechtszitting te ondervragen, de rechter nagaat of:

er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige, dit wil zeggen feitelijke of juridische gronden die de afwezigheid van de getuige op de rechtszitting kunnen verantwoorden;
de belastende verklaring het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, waarbij onder doorslaggevend wordt verstaan bewijs dat dermate belangrijk is dat het aannemelijk is dat deze het resultaat van de zaak heeft bepaald;
er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen. Dergelijke compenserende factoren kunnen onder meer bestaan in het toekennen van een mindere bewijswaarde aan dergelijke verklaringen, het voorhanden zijn van een video-opname van het tijdens het vooronderzoek afgenomen verhoor wat een beoordeling van de betrouwbaarheid van de verklaring moet toelaten, het bestaan van bewijsmateriaal dat de inhoud van de tijdens het vooronderzoek afgelegde verklaring ondersteunt of bevestigt, de mogelijkheid om aan de

getuige geschreven vragen te bezorgen of de gelegenheid die de beklaagde had om tijdens het vooronderzoek de getuige te ondervragen of te doen ondervragen en de mogelijkheid voor de beklaagde om zijn standpunt kenbaar te maken op het vlak van de geloofwaardigheid van de getuige of interne strijdigheden in die verklaring of strijdigheid met verklaringen van andere getuigen.

In de regel zal de rechter de impact op het eerlijk proces van het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een belastende verklaring heeft afgelegd, beoordelen aan de hand van de drie voormelde criteria en in de vermelde volgorde, *tenzij één van de criteria van dermate overwegend belang is dat dit criterium volstaat om uit te maken of het strafproces in zijn geheel beschouwd al dan niet eerlijk verloopt*.

Het staat aan de rechter om rekening houdend met de voormelde criteria onaantastbaar te oordelen of het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een voor de beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, diens recht op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd miskent. De rechter moet zijn beslissing steunen op concrete omstandigheden die hij aanwijst (vgl. Cass. 26 februari 2019, P.18.1028.N; Cass. 11 september

2018, P.18.0217.N; Cass. 16 januari 2018, P.17.1037.N; Cass. 21 november 2017, P.17.0410.N, telkens www.juportal.be; Cass. 2 mei 2017, P.17.0290.N, *T. straf.* 2017/3, 224, noot. C. VAN DE HEYNING, Cass. 14 maart 2017, P.16.1152. N, *T. straf.* 2017/3, 210; Cass. 31 januari 2017 P.16.0970.N, *T. straf.* 2017, afl. 3, 207, noot VAN DE HEYNING, C).

44.

De beklaagde zet uiteen dat hij de verklaringen van O.E. en O.S., die belastend zijn voor hem, ten stelligste betwist.

Vooreerst benadrukt de rechtbank enerzijds dat er, de verklaringen van de zussen O.E. en O.S. buiten beschouwing gelaten, afdoende andere elementen zijn in het strafdossier op grond waarvan tot de schuld van de beklaagde moet worden besloten en anderzijds de inhoud van de verklaringen van de zussen O.E. en O.S. bevestiging vindt in andere elementen van het strafdossier. Dit heeft tot gevolg dat er sterke juridische redenen zijn om het horen van O.E. en O.S. als getuige te weigeren en impliceert dat er afdoende compenserende waarborgen zijn.

Het bewezen verklaren van de tenlasteleggingen in hoofde van de beklaagde is zeker niet voornamelijk gesteund op de verklaringen van O.E. en O.S.. Integendeel heeft de rechtbank geduid dat bepaalde elementen van hun verklaringen, zoals hun overtocht naar België, de af te kopen schuld ingevolge het voodoo-ritueel, de precieze verdeling van hun inkomsten uit prostitutie met de beklaagde, onvoldoende bevestigd worden door andere elementen in het strafdossier en zelfs tegengesproken worden door bepaalde zaken. Toch heeft de rechtbank de beklaagde schuldig bevonden aan de feiten van mensenhandel en de misdrijven omschreven onder artikel 380 Sw. Dit gebeurde op basis van de feitelijke vaststelling dat hij de in de tenlasteleggingen vermelde personen heeft gehuisvest/aangeworven met oog op de exploitatie van hun prostitutie en dat deze exploitatie effectief plaatsvond en dat hij een huis hield waarin seksuele dienstverlening plaatsvond. De beklaagde heeft zelf verklaard dat de dames in kwestie boven in de bar verbleven en dat er aan prostitutie werd gedaan in B.. De vaststelling dat er wel degelijk sprake was van 'exploitatie van de prostitutie' gezien de beklaagde in ieder geval moet gedeeld hebben in de inkomsten uit de prostitutie is op verschillende elementen in het strafdossier gesteund. De verzwarende omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de precaire situatie van de slachtoffers is dan weer gesteund op objectieve elementen in het strafdossier (ontbreken van legaal verblijfsstatuut, geen sociaalrechtelijk beschermingsstatuut).

Gezien de toestemming van de vrouwen in kwestie irrelevant is voor de strafbaarstellingen, is bovendien de vraag of de zussen O.E. en O.S. nu al dan niet onder dwang van derden (cf. de

voodooschuld) zich prostitueerden, niet van tel.

Daarnaast heeft de beklaagde de mogelijkheid gekregen én genomen om tijdens zijn verhoor bij de politie te antwoorden op de verklaringen van O.E. en O.S.. De beklaagde heeft de verklaringen van de vrouwen toen reeds grotendeels weerlegd.

Tot slot dient opgemerkt dat de specifieke vragen die beklaagde opsomt reeds beantwoord werden in het onderzoek. Het is duidelijk dat B.G.A.L.G. niet zelf het initiatief nam tot het eerste contact met de zussen O.E. en O.S., zij verklaarden zelf dat hen werd opgedragen te verklaren dat ze papieren hadden. Dat B.G.A.L.G. hen fysiek verplichtte in de bar te blijven of bepaalde seksuele handelingen te stellen staat niet vast, doch dit neemt niet weg dat de vrouwen zich in een feitelijk keurslijf bevonden, zoals reeds toegelicht, en de beklaagde hier misbruik van heeft gemaakt. Verder is het verhaal over de reis van O.E. en O.S. naar België niet zeker correct en werd reeds aangenomen dat hun aankomst in België op een ander moment plaatsvond dan zij verklaarden. Verder is de vraag of B.G.A.L.G. al dan niet navraag deed naar de verblijfspapieren van de vrouwen en zij hierover al dan niet gelogen hebben – wat wel hun intentie bleek te zijn, gelet op hun verklaringen – evenmin relevant. Immers kwam het aan beklaagde toe om zich ervan te vergewissen dat de vrouwen zich niet in een precaire toestand bevonden wat hun verblijf betreft en kon hij er zich niet van afmaken ervan uit te gaan dat dit wel in orde zou zijn.

Gezien het voorgaande zijn er afdoende redenen, afgetoetst aan voormelde criteria, om niet in te gaan op het verzoek van de beklaagde O.S. en O.E. te horen als getuige, en wordt zijn recht op een eerlijk proces, gewaarborgd in voormelde verdragsrechtelijke bepalingen, niet geschonden daardoor.

45.

De beklaagde vraagt ook een getuige à décharge te horen, L.P., die in de bar zou gewerkt hebben toen ook A.H., D.P.S. en D.M.A. er werkten.

Volgens artikel 6.3.d EVRM, dat bijzondere toepassingsmodaliteiten bevat van het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces, heeft eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd ook het recht getuigen à décharge te ondervragen of te doen ondervragen.

Artikel 6.1 en 6.3.d EVRM kent aan een beklaagde evenwel geen absoluut of onbeperkt recht toe om getuigen à décharge door de politie te doen ondervragen of op de rechtszitting als getuige te horen. Het komt aan de beklaagde toe aan te tonen en te motiveren dat het horen van een getuige à décharge noodzakelijk is voor de waarheidsvinding.

Het staat dan aan de rechter om daarover te oordelen, waarbij hij er dient over te waken dat het recht van de beklaagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet in het gedrang wordt gebracht. De rechter moet zijn beslissing over het al dan niet horen van de getuigen à décharge steunen op concrete omstandigheden die hij aanwijst. Die concrete omstandigheden kunnen onder meer betrekking hebben op de feitelijke of juridische onmogelijkheid om de getuigen te horen, de relatie die de getuige had of heeft met de bij het strafproces betrokken partijen, de betrouwbaarheid van de door de getuige af te leggen verklaring rekening houdend met die relatie, zijn persoonlijkheid of het tijdsverloop sinds de feiten of het beschikbaar zijn van een geschreven verklaring van de persoon die de beklaagde als getuige wenst te horen, waarin die een eerdere verklaring herroept of nuanceert (vgl. EHRM, 6 mei 2003, Perna t. Italië, *www.echr.coe.int*; Cass. 31 januari 2017 P.16.0970.N, *T. Strafr.* 2017, afl. 3, 207, noot VAN DE HEYNING, C).

De rechter is niet ertoe gehouden bij de afwijzing van het verzoek tot het horen onder eed op de rechtszitting van getuigen à décharge de voormelde criteria (supra, nr. 43) betreffende het horen van getuigen à charge te betrekken (vgl. Cass. 26 februari 2019, P.18.1028.N, *www.juportal.be*).

Gelet op de rechtspraak van het EHRM dient de rechter de zogenaamde 'Murtazaliyeva-test' te doen. Dit impliceert onderzoek naar het volgende. Wordt het verzoek tot getuigenverhoor voldoende gemotiveerd en is het gevraagde verhoor relevant voor de beoordeling van zaak? Het getuigenverhoor moet relevant zijn voor de beoordeling van de aanklacht en een invloed kunnen hebben op de uitkomst van het proces. Dat laatste moet echter breed worden ingevuld, want ook getuigenverhoren waarvan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat ze de positie van de verdediging kunnen versterken, vallen hieronder. Als de rechter beslist om de getuige niet te horen, moet hij hiervoor gegronde redenen opgeven. Artikel 6 EVRM vereist niet noodzakelijk dat elke getuige die door de verdediging wordt aangebracht, moet worden verhoord ter terechtzitting. Wel moet de gelijkheid der wapens worden gerespecteerd opdat het proces eerlijk zou zijn. Belangrijk is dat de beslissing van de rechter om een getuigenverhoor te weigeren, afdoende wordt gemotiveerd. Door de beslissing van de rechter om de getuige niet te horen, mag het recht op een eerlijk proces niet worden aangetast: een globale beoordeling van het recht op een eerlijk proces is altijd vereist, wat ook de uitkomst is van de eerste twee vragen.

De rechtbank acht het getuigenverhoor van L.P. niet relevant voor de waarheidsvinding. De rechtbank ziet geen redenen om te twijfelen aan het relaas van A.H., D.P.S. en D.M.A., dat minstens wat de verklaringen van A.H. en D.M.A. betreft, inhoudelijk overeenstemmend was. Waar de beklaagde aan L.P. wil vragen of er meisjes werden gedwongen tot prostitutie, of er misbruik werd gemaakt, heeft geen van deze dames dit verklaard. Wat O.S. en O.E. betreft, kan verwezen worden naar wat hierboven werd uiteengezet: dat zij zich in een feitelijk keurslijf bevonden, zonder dat bewezen is dat zij werden vastgehouden of bepaalde handelingen te stellen, staat vast. Het feit dat bepaalde vrouwen vrijwillig en naar eigen zeggen zonder dat er sprake was van enige dwang zich prostitueerden in B. neemt niet weg dat de beklaagde zich schuldig maakte aan de hem ten laste gelegde feiten, zoals hierboven toegelicht.

Om deze redenen oordeelt de rechtbank dat het, in het licht van een eerlijk proces voor de beklaagde, niet noodzakelijk voorkomt L.P. als getuige à décharge te horen.

d ***Straftoemeting***

46.

De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, zoals heromschreven, C, E, G, H, J, K en L werden door B.G.A.L.G. en P.M.(‘ES.’) telkens gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. aan elk van deze beklaagden slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

47.

Door het plegen van deze feiten hebben de beklaagden aangetoond dat zij onvoldoende respect hebben voor de geldende rechtsregels en in het bijzonder voor de fysieke en psychische integriteit van hun medemensen.

Mensenhandel is een aanslag op de menselijke waardigheid; de slachtoffers worden herleid tot een object dat door de mensenhandelaars naar believen kan worden uitgebuit voor persoonlijk winstbejag. B.G.A.L.G. en P.M. zagen er geen graten in om te profiteren van de prostitutie van kwetsbare vrouwen van buitenlandse origine die niet beschikten over een gedegen sociaal netwerk in België, een geldig verblijfsstatuut of een sociaalrechtelijk statuut. Dat de vrouwen dit vrijwillig zouden gedaan hebben, kon misschien het geweten van de beklagden sussen, maar is irrelevant: de feitelijke situatie van de prostituees in kwestie was wel degelijk van die aard dat zij vast zaten in de situatie van uitbuiting.

B.G.A.L.G. en P.M. hebben ongetwijfeld 'goed verdiend' aan de prostitutie van de vrouwen in hun bar. Van enige andere vorm van - reguliere - tewerkstelling in hun hoofde was geen sprake, zij bouwden hun vermogen dus uitsluitend op de inkomsten die anderen door verkoop van hun lichaam verdienden.

De door deze beklagden gepleegde feiten zijn moreel verwerpelijk en noodzaken een strenge bestraffing.

A.J.('N.') is mededader aan de mensenhandel. Waar het strafdossier niet toelaat te besluiten dat zij financieel voordeel haalde uit de overdracht van O.E. en O.S. aan B., wist zij wel goed genoeg in welke situatie deze vrouwen zich bevonden en wat er van hen zou verwacht worden in de bar in Ronse. Zij was een noodzakelijke schakel in het verhaal van uitbuiting.

48.

B.G.A.L.G. werd door de het hof van beroep te Gent op 03.04. 2019 reeds strafrechtelijk veroordeeld, tot een hoofdgevangenisstraf van achttien maanden en een geldboete van 75.000,00 euro, telkens met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaren, en tot een bijzondere verbeurdverklaring van 196. 633, 01 euro waarvan 105.168,07 euro met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaren. Er werd tevens een verbod opgelegd in de zin van artikel 1 van het KB nr. 22 van 24.10.1934 gedurende een termijn van drie jaar.

Dit arrest heeft kracht van gewijsde.

Daarnaast werd deze beklagde al drie maal veroordeeld voor inbreuken op de verkeerswetgeving.

B.G.A.L.G. vraagt dat zou worden toepassing gemaakt van artikel 62, 2° lid Sw.

De feiten waarvoor B.G.A.L.G. thans wordt veroordeeld, vonden plaats vóór 03.04.2019, datum van het arrest van het Hof van beroep te Gent.

De feiten waarvoor B.G.A.L.G. bij voormeld arrest werd veroordeeld, betroffen misbruik van vennootschapsgoederen, fiscale fraude, niet voorleggen van een dagboek van ontvangsten en van verantwoordingsstukken, niet voeren van een aangepaste boekhouding, geen gepaste boekhouding en werden gepleegd in de periode 01.01 . 2012-11.03.2015.

Zoals de beklagde correct toelicht, hadden deze feiten betrekking op de onwettige wijze waarmee hij omspringt met de inkomsten afkomstig uit de uitbating van de club te Ronse.

De rechtbank aanvaardt dat er eenheid van opzet bestaat tussen die feiten en huidige feiten.

Evenwel dringt zich, gezien de misdrijven die aan het licht kwamen waarbij sprake was van menselijke uitbuiting, een bijkomende bestraffing op, in de vorm van een hoofdgevangenisstraf en een geldboete, zoals hierna bepaald.

Daarnaast spreekt de rechtbank, rekening houdend met de aard en duur van de misdrijven omschreven onder de tenlasteleggingen C, E, G, H, J, K en L een verbod uit conform artikel 382 § 2 Sw. en artikel 433novies § 2 Sw. gedurende vijf jaar.

Tot slot dringt de ontzetting uit de rechten bepaald in artikel 31, lid 1 Sw. zich op gelet op artikel 433novies § 1 Sw., gedurende vijf jaar.

49.

P.M. beschikt nog over een blanco strafregister.

Gezien het verstek van deze beklaagde heeft de rechtbank geen zicht op haar actuele persoonlijke situatie.

De hierna bepaalde hoofdgevangenisstraf en geldboete dringen zich op.

Ook wat deze beklaagde betreft, dringt zich een verbod op conform artikel 382 § 2 Sw. en artikel 433novies § 2 Sw. , om de redenen hiervoor vermeld.

Tot slot dringt ook voor deze beklaagde de ontzetting uit de rechten bepaald in artikel 31 , lid 1 Sw. zich op, gelet op artikel 433novies § 1 Sw., gedurende 5 jaar.

50.

A.J.(‘N.’) beschikt nog over een blanco strafregister.

Zij vraagt om mildheid in de bestraffing en een straf met uitstel van tenuitvoerlegging op te leggen. Zij wijst op haar eigen situatie als raamprostitutie. Ze kende geen gemakkelijk leven en kwam in moeilijke omstandigheden naar België. Haar bedoeling was naar eigen zeggen enkel O.E. en O.S. te helpen in hun zoektocht naar werk, in de sector die ze zelf kende.

Ook zij stelt dat zij gedwaald heeft, verwijzend naar de schemerzone waarin de prostitutie in België zich bevindt.

Wat de beweerde dwaling betreft, verwijst de rechtbank naar wat hierover reeds werd uiteengezet en, mutatis mutandis, ook op deze beklaagde van toepassing is.

Rekening houdend met het aandeel van deze beklaagde in voorliggend strafdossier en haar persoonlijke situatie, zijn de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete passend.

Ook voor deze beklaagde dringt de ontzetting uit de rechten bepaald in artikel 31 , lid 1 Sw. zich op, gelet op artikel 433novies § 1 Sw., gedurende vijf jaar.

Gezien het blanco strafblad van deze beklaagde en nu te verwachten valt dat zij zich in de toekomst niet meer aan dergelijke feiten zal schuldig maken en nu de straf op te leggen aan de beklaagde de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat, zij tot op heden nog niet veroordeeld werd tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, wordt voor de beklaagde uitstel van de tenuitvoerlegging van dit vonnis verleend voor wat betreft de hoofdgevangenisstraf en de geldboete zoals hierna bepaald.

De duur van het uitstel mag niet minder dan een jaar en niet meer dan vijf jaar bedragen, met ingang van de datum van het vonnis of het arrest. De duur van het uitstel mag echter niet meer dan drie jaar bedragen voor de geldstraffen en de gevangenisstraffen die zes maanden niet te boven gaan.

De rechtbank voorziet de hierna bepaalde proeftermijn.

De beklaagde dient te beseffen dat dit uitstel van rechtswege zal worden herroepen ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is, dat een veroordeling tot een criminele straf

of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, zonder uitstel ten gevolge heeft gehad, alsook dat het uitstel kan worden herroepen indien gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is dat veroordeling tot een effectieve hoofdgevangenisstraf van ten minste één maand en ten hoogste zes maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek.

51.

In de vordering van het openbaar ministerie voor de raadkamer tot verwijzing naar de correctionele rechtbank, vroeg zij ook de bijzondere verbeurdverklaring van een vermogensvoordeel van 151.560,00 euro lastens B.G.A.L.G. en van 37.890,00 euro lastens P.M., vermogensvoordelen die niet langer in het vermogen van de respectievelijke beklaagden konden worden aangetroffen.

De bijzondere verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel met toepassing van artikel 43bis Sw. is slechts mogelijk mits voorafgaande schriftelijke vordering van het openbaar ministerie.

Waar deze schriftelijke vordering niet is hernomen in de dagvaarding, volstond de schriftelijke vordering voor de raadkamer, nu de partijen aldus op de hoogte zijn gebracht van de vordering van het openbaar ministerie en de kans hebben gekregen zich hierop te verdedigen.

De rechtbank stelt evenwel vast dat het niet mogelijk is het vermogensvoordeel correct te berekenen, gelet op de verscheidenheid in de verklaringen wat het aan de uitbaters van de club B. af te dragen deel van de inkomsten uit prostitutie betreft (zie berekeningen st. 3/933 straf dossier en de parameters aldaar).

In die omstandigheden kan de bijzondere verbeurdverklaring niet worden uitgesproken.

52.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde straffen aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komen. Om precies van aard te zijn de beklaagden de ernst en de draagwijdte van hun fouten te leren inzien alsook als duidelijke waarschuwing die hen ertoe moet aanzetten in de toekomst hun verantwoordelijkheid ernstiger op te nemen, kan deze straftoemeting niet op een mildere wijze worden toegepast. Een grotere mildheid betonen zou trouwens getuigen van een permissiviteit die niet langer van aard zou zijn de beklaagden aan te zetten tot meer zin voor verantwoordelijkheid en discipline en tot het respecteren van de rechtsregels.

53.

De geldboeten dienen overeenkomstig artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecienen op de strafrechtelijke geldboeten, verhoogd te worden met opdecienen. Voor feiten gepleegd vanaf 1 januari 2012 tot en met 31 december 2016 betreffen dit 50 opdecienen (factor x 6) (wijziging door Wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (BS 30 december 2011)).

Voor feiten (deels) gepleegd vanaf 1 januari 2017 (art. 59 en 60 van de Programmawet van 25 december 2016, BS 29 december 2016) betreffen dit 70 opdecienen (factor x 8).

Wanneer bij eendaadse samenloop veroordeeld wordt wegens feiten die zowel van vóór als van na de datum van de aanpassing van de opdecienen dateren, dan worden de nieuwe, hogere opdecienen toegepast, alsook wanneer bij een voortdurend misdrijf het feit aanvangt vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet en voortduurt tot na deze inwerkingtreding (vgl. artikel P. Arnou, "Opdecienen" Strafrecht en strafvordering. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer).

54.

De tweede en derde dienen elk als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf te worden verplicht tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redder die, sedert 17 december 2005, 25,00 euro bedraagt en sinds 1 januari 2017 dient vermeerderd te worden met 70 opdecimen tot 200,00 euro (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en houdt geen straf in.

Deze bijdrage is niet verschuldigd door de eerste beklaagde. Wanneer de strafrechter oordeelt dat misdrijven die reeds het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde gegane beslissing en andere feiten die bij hem aanhangig zijn en die aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, en hij bij toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek een bijkomende straf uitspreekt, kan hij de veroordeelde niet opnieuw veroordelen tot betaling van de bij voornoemd artikel 29 bepaalde bijdrage (vgl. Cass. 22 december 2009, P.09.1549. N, www.juportal.be).

55.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). De rechtbank veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de vermelde vergoeding van 50,00 euro.

56.

Krachtens artikel 4 §3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, iedere door een strafgerecht veroordeelde verdachte, in verdenkinggestelde, beklaagde, beschuldigde of voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Deze bijdrage bedraagt thans 20,00 euro.

57.

Overeenkomstig de artikelen 162, 1e lid en 194 van het wetboek van strafvordering, verwijst ieder veroordelend vonnis, uitgesproken tegen de beklaagde (en tegen de personen die voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijk zijn), hem/haar in de kosten, jegens de openbare partij.

Rekening houdend met het aandeel van elk van de beklaagden en met de kosten die door elk van de tenlasteleggingen werden gegenereerd, worden de kosten verdeeld als volgt: 2/5 te dragen door B.G.A.L.G., 2/5 te dragen door P.M.(‘ES.’) en 1/5 te dragen door A.J.(‘N.’).

3. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

58.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een

ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklaagt, niet was gesteld.

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

De burgerlijke vordering van O.E. en O.S. strekt ertoe de drie beklagden solidair, in solidum, minstens de ene bij gebreke van de andere, te horen veroordelen om te betalen:

aan O.E.: 15.000,00 euro, plus vergoedende interesten vanaf 29.12. 2016 tot de datum van gehele betaling;

aan O.S.: 15.000,00 euro, plus vergoedende interesten vanaf 29.12. 2016 tot de datum van gehele betaling.

De burgerlijke partijen lichten toe dat zij elk aan enerzijds B.G.A.L.G. en anderzijds A.J.(‘N.’) in totaal 10.000,00 euro betaalden. Zij vragen deze bedragen terug en daarnaast een morele schadevergoeding van 5.000,00 euro.

59.

B.G.A.L.G. betwist de vordering. Hij stelt dat de afgifte aan hem van een bedrag van 10.000,00 euro niet bewezen is en de morele schadevergoeding te hoog begroot is, hij stelt daarvoor ondergeschikt 250,00 euro voor.

A.J.(‘N.’) behoudt zich enerzijds het recht voor om over de burgerlijke vordering later nog te concluderen en stelt daarom een provisioneel bedrag van 1,00 euro voor materiële en morele schade vermengd voor, doch anderzijds vraagt zij de burgerlijke vordering af te wijzen als ongegrond.

P.M.(‘ES.’) laat verstek.

Artikel 806 Gerechtelijk Wetboek bepaalt: " In het verstekvonnis willigt de rechter de vorderingen of verweermiddelen van de verschijnende partij in, behalve in zoverre de rechtspleging, die vorderingen of middelen strijdig zijn met de openbare orde."

Uit die bepaling volgt dat de rechter de vorderingen of verweermiddelen van de verschijnende partij moet inwilligen tenzij een grond van openbare orde zich daartegen verzet. Van openbare orde is datgene wat de essentiële belangen van de Staat of van de gemeenschap raakt of wat in het privaat recht de juridische grondslagen bepaalt waarop de economische of morele orde van de maatschappij berust. In de context van artikel 806 Gerechtelijk Wetboek is het inwilligen van een kennelijk ongegronde vordering of een kennelijk ongegrond verweer strijdig met de openbare orde. De rechter bij verstek die de vorderingen of verweermiddelen van de verschijnende partij niet inwilligt, moet vaststellen dat het inwilligen ervan strijdig is met de openbare orde (vgl. Cass. 13 december 2016, P.16.0421.N).

60.

De rechtbank bepaalde op verzoek van de verdediging en burgerlijke partijen op de inleidingszitting conclusietermijnen. Eenieder heeft reeds voldoende tijd gehad om standpunt in te nemen over de burgerlijke vordering.

Het strafdossier laat niet toe te besluiten dat de burgerlijke partijen iets moesten betalen aan A.J.(‘N.’).

Aan B.G.A.L.G. zullen zij ongetwijfeld een deel van hun inkomsten hebben afgedragen, doch het is niet gekend hoeveel.

In die omstandigheden kan het gevraagde bedrag van 10.000,00 euro elk niet worden toegekend, ook niet ten aanzien van P.M., nu de vordering wat dit onderdeel betreft kennelijk ongegrond is zodat het inwilligen ervan zou indruisen tegen de openbare orde.

Wel is aan de burgerlijke partijen een morele schadevergoeding verschuldigd. Het moet worden aangenomen dat zij als slachtoffers van mensenhandel en seksuele uitbuiting morele schade hebben geleden.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

De rechtbank kent ex aequo et bono aan elke burgerlijke partij 2.500, 00 euro toe, plus de interesten zoals hierna bepaald.

Ook ten aanzien van P.M. wordt de vordering wat de morele schadevergoeding betreft aldus herleid, nu het merendeel kennelijk ongegrond is, zodat het inwilligen ervan zou indruisen tegen de openbare orde.

De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden (art. 50 Sw.).

Krachtens artikel 162bis, eerste lid, Wetboek van Strafvordering veroordeelt ieder veroordelend vonnis, uitgesproken tegen de beklaagde en tegen de personen die voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijk zijn, hen tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek.

De omvang hiervan wordt bepaald in functie van de burgerlijke vordering op 780,00 euro, zijnde het basisbedrag in de schaal waarbinnen het toegekende bedrag valt. De vordering is immers een kennelijke overwaardering (vgl. Cass. AR P. 10. 0863. F, 17. 11. 2010, www.iuportal.be). De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden (art. 1020, 2° lid Ger. W.). Gezien het verstek van P.M. is zij met de andere beklaagden slechts hoofdelijk gehouden tot het minimumbedrag van de rechtsplegingsvergoeding (450,00 euro) (artikel 1022, 7° lid Ger.W.).

61.

Omdat de door de beklaagden gepleegde misdrijven mogelijk nog andere schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de overige burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 VT. Sv.

Gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 31, 34, 35, 36, 37, 38, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
46.47 Wet 11. 7. 1994 ;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

1.8 Wet 29.6.1964 ;

1382 burgerlijk wetboek ; 2 KB 26.10.2007 ;

1022 Ger. Wb. ;

art. 162, 162bis, 182, 184, 185 §1, 186, 189, 190, 191, 194,195 Wetboek van Strafvordering, alsook

de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis;
art. 1, 2, 3, 5, 7, ?bis, 25, 38, 39, 40, 41, 41bis, 42, 43, 44, 45, 65, 66, 79, 80, 81, 84, 100
Strafwetboek, alsmede alle artikelen vermeld in de dagvaarding;

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, rechtdoende in eerste aanleg en **op tegenspraak** ten aanzien van de beklaagden B.G.A.L.G. en A.J.('N.') en ten aanzien van de burgerlijke partijen O.E. en O.S. en **bij verstek** ten aanzien van beklaagde P.M.:

OP STRAFGEBIED

- **verbetert de dagvaarding:**

1. De incriminatieperiode van de **tenlasteleggingen A en B** wordt telkens heromschreven als volgt:
"in de periode van 1 juli 2016 tot en met 31 december 2016"
2. **Tenlastelegging L** wordt verbeterd door deze aan te vullen met de naam van het slachtoffer, als volgt: *'ten nadele van D.P.S.'*

- **verklaart de strafvordering ontvankelijk;**

- **beslist ten gronde als volgt:**

- ten aanzien van de eerste beklaagde, B.G.A.L.G.

- **spreekt** de eerste beklaagde, **B.G.A.L.G.**, **vrij** voor het feit van de **tenlastelegging I**;

- stelt ten aanzien van de eerste beklaagde, **B.G.A.L.G.**, overeenkomstig **artikel 65, 2° lid Sw.** vast dat de bewezen verklaarde feiten omschreven onder tenlasteleggingen A, zoals heromschreven, C, E, G, H, J, K en L, zoals heromschreven, allen gepleegd werden met hetzelfde eenheid van opzet als de feiten waarvoor hij werd veroordeeld bij arrest van het hof van beroep te Gent op 3 april 2019, doch dat **de bij voormeld arrest opgelegde bestraffing onvoldoende is om ook huidige feiten te bestraffen, en veroordeelt** de eerste beklaagde, **B.G.A.L.G.**, voor de feiten van de **tenlasteleggingen A**, zoals heromschreven, C, E, G, H, J, K en L, zoals heromschreven, **samen, bijkomend tot:**

- een **hoofdgevangenisstraf** van **achttien maanden** en

- een **geldboete van 2.000,00 euro**, verhoogd met 70 opdecimen (x8) tot **16.000,00 euro, per slachtoffer, zijnde 32.000,00 euro in totaal**; met een vervangende gevangenisstraf van drie maanden, de feiten gedeeltelijk voor als na 1.1. 2017 gepleegd zijnde;

- spreekt, met toepassing van artikel 382 § 2 Sw. en artikel 433novies § 2 Sw. ten aanzien van de eerste beklaagde, **B.G.A.L.G.**, gedurende **vijf jaar** het **verbod** uit om gedurende vijf jaar een drankgelegenheden, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een onderneming van vertoningen, een

zaak voor verhuur of verkoop van visuele dragers, een hotel, een bureau voor verhuur van gemeubileerde kamers of appartementen, een reisbureau, een huwelijksbureau, een adoptie-instelling, een instelling waaraan de bewaring van minderjarigen wordt toevertrouwd, een bedrijf dat leerlingen en jeugdgroepen vervoert, een gelegenheid voor ontspanning of vakantie, of een inrichting die lichaamsverzorging of psychologische begeleiding aanbiedt, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een tussenpersoon, uit te baten of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn,

- **ontzet** de eerste beklaagde, **B.G.A.L.G.** conform **art. 433novies § 1 Sw.** uit de
- **rechten** bepaald in art. 31., lid 1 Sw. om gedurende een termijn van **vijf jaar**:
  - 1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
  - 2° verkozen te worden;
  - 3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
  - 4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
  - 5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
  - 6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Bijdragen en kosten

- veroordeelt deze beklaagde krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het. ***Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.***
- legt bovendien aan deze veroordeelde een ***vergoeding*** op van 50,00 euro.
- veroordeelt deze beklaagde tot 2/5 van de ***proceskosten***, wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 2048,85 euro.
- veroordeelt deze beklaagde tot zijn eigen specifieke kosten (afschriften K.I.), wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 68,20 euro.

- ten aanzien van de tweede beklaagde, P.M.

- ***spreekt*** de tweede beklaagde, ***P.M.***, ***vrij*** voor het feit van de ***tenlastelegging I***;
- ***veroordeelt de tweede beklaagde, P.M.*** voor de feiten van de ***tenlasteleggingen A***, zoals heromschreven, C, E, G, H, J, K en L, zoals heromschreven, ***samen***, tot
- een ***hoofdgevangenisstraf*** van ***achttien maanden*** en
- een ***geldboete van 1.000,00 euro***, verhoogd met 70 opdecimen (x8) tot ***8.000,00 euro, per slachtoffer***, zijnde ***16.000,00 euro in totaal***, met een vervangende gevangenisstraf van drie maanden, de feiten gedeeltelijk voor als na 1.1. 2017 gepleegd zijnde;

- spreekt, met toepassing van artikel 382 § 2 Sw. en artikel 433novies § 2 Sw. ten aanzien van de **tweede beklagde, P.M.**, gedurende **vijf jaar** het **verbod** uit om gedurende vijf jaar een drankgelegenheid, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een onderneming van vertoningen, een zaak voor verhuur of verkoop van visuele dragers, een hotel, een bureau voor verhuur van gemeubileerde kamers of appartementen, een reisbureau, een huwelijksbureau, een adoptie-instelling, een instelling waaraan de bewaring van minderjarigen wordt toevertrouwd, een bedrijf dat leerlingen en jeugdgroepen vervoert, een gelegenheid voor ontspanning of vakantie, of een inrichting die lichaamsverzorging of psychologische begeleiding aanbiedt, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een tussenpersoon, uit te baten of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn,
- **ontzet de tweede beklagde, P.M.** conform **art. 433novies § 1 Sw.** van de **rechten** bepaald in art. 31, lid 1 Sw. om gedurende een termijn van **vijfjaar**:
  - 1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
  - 2° verkozen te worden;
  - 3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
  - 4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
  - 5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
  - 6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Bijdragen en kosten

spreekt tegen deze beklagde de verplichting uit een **bijdrage** te betalen van eenmaal 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen (x8) en aldus gebracht op 200,00 euro tot financiering van het **bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden**.

veroordeelt deze beklagde krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het **Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand**.

legt bovendien aan deze veroordeelde een **vergoeding** op van 50,00 euro.

veroordeelt deze beklagde tot 2/5 van de **proceskosten**, wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 2048,85 euro, meer de betekeningskosten van huidig vonnis.

- ten aanzien van de derde beklagde, A.J.(‘N.’)

spreekt de derde beklagde, **A.J.(‘N.’)**, vrij voor de feiten van de **tenlasteleggingen D en F**;

veroordeelt de derde beklagde, **A.J.(‘N.’)** voor de feiten van de **tenlastelegging 8, zoals heromschreven, en zonder dat de verzwarende omstandigheid ex artikel 433septies lid 1, 3° Sw bewezen is, tot:**

een **hoofdgevangenisstraf** van **twalf maanden** en

een **geldboete van 1.000,00 euro**, verhoogd met 70 opdecimen (x8) tot **8.000,00 euro**, **per slachtoffer**, zijnde **16.000,00 euro in totaal**, met een vervangende gevangenisstraf van drie maanden, de feiten gedeeltelijk voor als na 1.1. 2017 gepleegd zijnde;

verleent deze beklaagde **gewoon uitstel voor de hele hoofdgevangenisstraf en de gehele geldboete**, telkens voor een periode van **drie jaar**;

ontzet de derde beklaagde, A.J.(‘N.’) conform art. 433novies § 1 Sw. van de **rechten** bepaald in art. 31, lid 1 Sw. om gedurende een termijn van **vijf jaar**:

- 1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- 2° verkozen te worden;
- 3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- 4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- 5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
- 6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Bijdragen en kosten

- spreekt tegen deze beklaagde de verplichting uit een **bijdrage** te betalen van eenmaal 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen (x8) en aldus gebracht op 200,00 euro tot financiering van het **bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden**.
- veroordeelt deze beklaagde krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het **Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand**.
- legt bovendien aan deze veroordeelde een **vergoeding** op van 50,00 euro.
- veroordeelt deze beklaagde tot 1/5 van de **proceskosten**, wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 2048,85 euro.

Overtuigingstukken

- beveelt de voeging aan het dossier van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent onder OS-nummers :
  - 2018 2696 en 2018 2695 en 2017 10208 en 2017 10207 (CD ROMs met bankgegevens)
  - 3478 en 2018 3476 en 2018 2927 (DVD uitlezing GSM)
  - 2018 9450 (DVD's tagesprekken en kopie PV's ivm relevante gesprekken)
  - 2018 8867 en 2018 8866: (DVD uitlezing multimedia B.G.A.L.G.)
- beveelt de voeging aan het dossier van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde onder OS-nummer 1607/17 (uittreksels BEO bank).

- stelt de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent onder OS-nummers 2018 8865 (2 laptops, HD, 4 memory cards), 2018 3479 (Nokia 130), 2018 2994 (documenten), 2018 2459 - sub 4 (twee doosjes zwangerschapstest), 2018 2459 - sub 5 (documenten), 2018 2459 - sub 6 (lege verpakking medicatie), 2018 2459 - sub 7 (doktersattest), 2018 2459 - sub 8 (documenten en notitieboekje) ter beschikking van de Procureur des Konings om te handelen als naar recht:

- verklaart overeenkomstig art. 42 lid 1 en art. 43 van het Strafwetboek verbeurd de voorwerpen neergelegd onder ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent onder OS-nummers: 2018 8869 (laptop Toshiba+lader+muis), 2018 3477 (Iphone), 2018 2931 (4simkaarten), 2018 2930 (4simkaarten), 2018 2929 (gsm Samsung G9251), 2018 2928 (tablet), 2018 2926 - sub 1 t.e.m. 10: GSM's), 2018 2925 (GSM), 2018 2459 - sub 1 (simkaarten), 2018 2459 - sub 2 (Mastercard), 2018 2459 - sub 3 (geld van verschillende origine), zijnde zaken die eigendom zijn van de beklaagde en gediend hebben tot het plegen van de lastens hem/haar weerhouden misdrijven;

OP BURGERLIJK GEBIED

- verklaart de vordering van de **burgerlijke partijen O.S. en O.E. ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond:**

veroordeelt de eerste beklaagde, **B.G.A.L.G.**, de tweede beklaagde, **P.M.** en de derde beklaagde, **A.J.('N.')** hoofdelijk om aan **O.S. en O.E. elk 2.500,00 euro** te betalen, te vermeerderen met vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 01.07.2016 en met gerechtelijke interesten aan dezelfde interestvoet, op de hoofdsom en verlopen vergoedende interesten samen, vanaf vandaag tot de datum van gehele betaling;

- zegt dat aan de burgerlijke partijen een **rechtsplegingsvergoeding** toekomt van **780,00 euro**, waartoe de eerste beklaagde, **B.G.A.L.G.** en de derde beklaagde **A.J.('N.')** hoofdelijk gehouden zijn en waartoe de tweede beklaagde, **P.M.** hoofdelijk gehouden is voor een gedeelte van 450,00 euro.

- houdt de beslissing over de **overige burgerlijke belangen** aan overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering.

Bijkomende informatieverplichting (artikel 195 Sv).

In toepassing van artikel 195 Wb. Sv. stelt de rechtbank, ter inlichting van de partijen die in deze zaak betrokken waren (ongeacht of deze partijen al dan niet aanwezig zijn tijdens de uitspraak van dit vonnis in de openbare terechtzitting) vast :

- a) de effectieve gevangenisstraf, opgelegd in dit vonnis zal worden tenuitvoergelegd (o.a.) conform de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten, althans in zoverre en op voorwaarde dat deze bepalingen in werking zullen zijn getreden op het ogenblik van de strafuitvoering (zie artikel 109 van deze wet, gepubliceerd in het B.S. d.d. 15 juni 2005, alsmede de uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd in toepassing van dit artikel van deze wet);
- b) de veroordeelde (dit is een natuurlijke persoon die veroordeeld is tot een vrijheidsstraf krachtens een gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan) kan, in het kader van deze strafuitvoering, toekenning bekomen van zgn. "strafuitvoeringsmodaliteiten". In de wet van 17 mei 2006 wordt nader bepaald welke overheden daartoe bevoegd zijn en op welke wijze dit kan geschieden (het betreft de

Minister van Justitie, de strafuitvoeringsrechter (dit is de voorzitter van de strafuitvoeringsrechtbank) of strafuitvoeringsrechtbank - de in de wet voorziene strafuitvoeringsmodaliteiten betreffen : de uitgaansvergunning, het penitentiair verlof, de onderbreking van de strafuitvoering, het elektronisch toezicht, de beperkte detentie, de voorwaardelijke invrijheidstelling en de voorlopige invrijheidstelling met het oog op het verwijderen van het grondgebied of de overlevering, de voorlopige invrijheidstelling om medische redenen en de omzetting van een vrijheidsstraf in een werkstraf).

Dit vonnis is gewezen door **de O derde kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, zetelend in strafzaken**, samengesteld uit de magistraten die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld:

- D.M., rechter, voorzitter van de kamer; T.L., rechter ;
- V.A.H., rechter.

V.A.H.

L.T.

D.M.

en op de openbare terechtzitting van **zestien april tweeduizendéénentwintig** uitgesproken door de voorzitter van de kamer D.P.,

in aanwezigheid van substituut-procureur des Konings P.P. en met bijstand van C.B., griffier.